

Koranen for begyndere

***Sûrat al-Fâtiḥah (01)
og djuz' 'am-ma (78-114)***

DMU
Dansk Muslimsk Union

COUNTRY PHOTOS BY JONAS JOCKER - WWW.CREASTOCK.COM

1

Sûrat al-Fâtiḥah (Åbningen)

åbenbaret i Mekka

﴿1:1﴾ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-raḥmâni ar-raḥîm(i)

(1) **I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.**

﴿1:2﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Al-ḥamdu lil-lâhi rab-bil-'âlamîn(a)

(2) **Al pris tilkommer (alene) Allâh, verdneres Herre.**

﴿1:3﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ar-raḥmânir-raḥîm(i)

(3) **Den mest Nådige, den Barmhjertige.**

﴿1:4﴾ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ

Mâliki yawmid-dîn(i)

(4) **Herskeren på dommens dag!**

﴿1:5﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

Iy-yâka na'budu wa iy-yâka nasta'in(u)

(5) **Dig (alene) tilbeder vi, og Dig (alene) beder vi om hjælp.**

إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿1:6﴾

Ihdinâş-şirâṭal-mustaqîm(a)

(6) **Led os ad den lige vej!**

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿1:7﴾

Şirâṭal-ladhîna an'amta 'alayhim ḡhayril-maḡḡdûbi 'alayhim walađ-đâlîn(a)

(7) **Vejen for dem, som Du favoriserede, ikke dem, over hvilke Din vrede hviler, ej heller de vildfarende.**

78

Sûrat an-Naba'

(Nyheden)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-raḡmâni ar-raḡîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ﴿78:1﴾

'Am-ma yatasâ'alûn(a)

(1) **Hvad spørger de hinanden om?**

عَنْ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ ﴿78:2﴾

'Anin-nabail-'aẓîm(i)

(2) **Om den store nyhed,**

﴿78:3﴾ الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ

Al-ladhî hum fihi muḵtalifûn(a)

(3) **som de er uenige om.**

﴿78:4﴾ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ

Kal-lâ saya'lamûn(a)

(4) **Nej, de skal komme til at vide (det)!**

﴿78:5﴾ ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ

Thum-ma kal-lâ saya'lamûn(a)

(5) **Igen nej, de skal komme til at vide (det)!**

﴿78:6﴾ أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا

Alam nadj'alil-arḍa mihâda(w)

(6) **Har Vi ikke gjort jorden som en udjævning?**

﴿78:7﴾ وَالْجِبَالِ أَوْتَادًا

Wal-djibâla awtâda(w)

(7) **Og bjergene som (støtte)søjler?**

﴿78:8﴾ وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا

Wa ḵalaqnâkum azwâdjâ(w)

(8) **Og (har Vi ikke) skabt jer som par?**

﴿78:9﴾ وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا

Wa dja'alnâ nawmakum subâta(w)

(9) **Og Vi har gjort jeres søvn til hvile (for jer).**

﴿78:10﴾ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا

Wa dja'alnal-layla libâsa(w)

(10) **Og Vi har gjort natten til en klædning (for jer).**

﴿78:11﴾ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا

Wa dja'alnan-nahâra ma'âsjâ(w)

(11) **Og Vi har gjort dagen til livsunderhold (for jer).**

﴿78:12﴾ وَبَيْنَنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شَدَادًا

Wa banaynâ fawqakum sab'an sjidâda(w)

(12) **Og Vi har rejst over jer syv faste (himle).**

﴿78:13﴾ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا

Wa dja'alnâ sirâdjaw-wah-hâdjâ(w)

(13) **Og Vi har skabt (solen som) en glødende lampe (for jer).**

﴿78:14﴾ وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا

Wa anzalnâ minal-mu'sirâti mâ'an thadj-djâdjâ(l)

(14) **Og Vi har sendt fra regnskyerne strømmende vand ned (til jer).**

﴿78:15﴾ لُنْخَرَجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا

Linukridja bihi ħab-ban wanabâta(w)

(15) **For (dermed) at frembringe frø og planter.**

﴿78:16﴾ وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا

Wa djan-nâtin alfâfa

(16) **Og frodige tilvoksede haver.**

﴿78:17﴾ إِنَّ يَوْمَ الْفُصْلِ كَانَ مِيقَاتًا

In-na yawmal-faşli kâna mîqâta(y)

(17) **Sandelig, afgørelsens dag er et (allerede) fastlagt tidspunkt,**

﴿78:18﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا

Yawma yunfaġu fiş-şûri fata'tûna afwâdja(w)

(18) **På den dag, hvor der blæses i hornet, så I kommer i flokke,**

﴿78:19﴾ وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا

Wafutiĥatis-samâ'u fakânat abwâba(w)

(19) **hvor himlen åbnes og bliver til porte,**

﴿78:20﴾ وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا

Wa suy-yiratil-djibâlu fakânat sarâba

(20) **og bjergene sættes i bevægelse og bliver en luftspejling.**

﴿78:21﴾ إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا

In-na djahan-nama kânat mirşâda(I)

(21) **Sandelig, Helvede ligger på lur,**

﴿78:22﴾ لِلطَّاغِيْنَ مَا بَأْ

Liṭ-ṭâghîna ma'âba(I)

(22) **for de forbrydende overskridere et bestemmelsessted;**

﴿78:23﴾ لَا يَبِثْنَ فِيهَا أَحْقَابًا

Lâbiṭhîna fihâ aḥqâba(I)

(23) **forblivende deri i (endeløse) perioder,**

﴿78:24﴾ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا

Lâ yadhûqûna fihâ bardaw-walâ sjarâba

(24) **uden at nyde kølighed dér eller få andet at drikke.**

﴿78:25﴾ إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا

Il-lâ hamîmaw-waghas-sâqa

(25) **Undtagen kogende (vand) og forrådnede væske (der siver fra sår),**

﴿78:26﴾ جَزَاءً وَفَاقًا

Djazâ'an wifâqa

(26) **som gengældelse, lige for lige.**

﴿78:27﴾ إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا

In-nahum kânû lâ yardjûna hisâba(w)

(27) **For de så ikke frem til en afregning (for deres handlinger),**

﴿78:28﴾ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا

Wa kadh-dhabû bi'âyâtinâ kidh-dhâba(w)

(28) **Og de forkastede fuldstændig Vore vers som løgn.**

﴿78:29﴾ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا

Wa kul-la sjai'n aḥṣaynâhu kitâba

(29) **Og Vi har opregnet alt i en bog.**

﴿78:30﴾ فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا

Fadhûqû falan nazîdakum il-lâ 'adhâba

(30) **Smag derfor (straffen), så vil Vi ikke give jer andet end en stadig værre straf.**

﴿78:31﴾ إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا

In-na lilmut-taqîna mafâza

(31) **Sandelig, de gudfrygtige har sejren(s sted) i vente.**

﴿78:32﴾ حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا

Hadâ'iqâ wa a'nâba(w)

(32) **(De vil være i) haver og (blandt) vinranker,**

﴿78:33﴾ وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا

Wakawâ'iba atrâba(w)

(33) (Sammen med) fuldbarmede (Paradisets jomfruer) på samme alder,

﴿78:34﴾ وَكَأْسًا دِهَاقًا

Waka'san dihâqa(l)

(34) Og (de vil få) et glas (der) altid (er) fyldt.

﴿78:35﴾ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدَابًا

Lâ yasma'ûna fihâ laghwan walâ kidh-dhâba

(35) De vil deri hverken høre tomme ord, ej heller løgn.

﴿78:36﴾ جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا

Djazâ'an mir-rab-bika 'aţâ'an hisâba(r)

(36) (Dette er) en belønning fra din Herre, en afregnet gave.

﴿78:37﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَنُ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا

Rab-bis-samâwâti wal-'arđi wamâ baynahumar-raĥmân(i) lâ yamlikûna minhu kĥiţâba

(37) Herren over himlene og Jorden, og hvad der er mellem dem, den Nådigste. Ingen kan modsige Ham,

يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَدِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ

﴿78:38﴾ وَقَالَ صَوَابًا

Yawma yaqûmur-rûĥu wal-malâ'ikatu şaf-fa(l-)lâ yatakal-lamûna il-lâ man adĥina lahur-raĥmânu waqâla şawâba

(38) (På) den dag, hvor Ånden (Gabriel) og englene vil stå på række. Ingen vil tale, undtagen den som den Nådigste giver tilladelse, og som siger det rette.

ذَلِكَ الْيَوْمِ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَا بَأًا ﴿78:39﴾

Dhâlikal-yawmul-ḥaq(-qu) faman sjâ'at-taḥadha ilâ rab-bihi ma'âba

(39) Dette er den sande dag. Hvem der vil, kan finde et tilflugtssted hos sin Herre.

إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ

يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ﴿78:40﴾

In-nâ andharnâkum 'adhâban qarîbay-yawma yanẓurul-mar'u mâ qad-damat yadh(u) wa yaqûlul-kâfiru yâlaytanî kuntu turâba.

(40) Vi har advaret jer sandelig om en nært forestående straf: En dag, hvor mennesket vil se, hvad dets hænder har skikket i forvejen, og hvor den vantro vil sige: Gid jeg var støv.

79

Sûrat an-Nâzi'ât (Dem, som bortriver)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-raḥmâni ar-rahîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

وَالنَّازِعَاتِ غَرْقًا ﴿79:1﴾

Wan-nâzi'âti gharqa(w)

(1) (Jeg sværger) ved de (engle), som på voldsom vis flår (de vantros sjæle ud af deres kroppe, når de dør),

﴿79:2﴾ وَالنَّاشِطَاتِ نَشْطًا

Wan-nâsjiṭâti nasjta(w)

(2) - Og ved de (engle), som hurtigt og let trækker (de troendes sjæle ud af deres kroppe, når de dør),

﴿79:3﴾ وَالسَّابِحَاتِ سَبْحًا

Was-sâbiḥâti sabḥa

(3) - Og ved de (engle), som glider omkring (mellem himlene og jorden),

﴿79:4﴾ فَالسَّابِقَاتِ سَبْقًا

Fas-sâbiqâti sabqâ

(4) - Og ved de (engle), der overhaler hurtigst,

﴿79:5﴾ فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا

Falmudab-birâti amra(y)

(5) - Og ved de (engle), som fører (Allâhs) ordrer ud i livet.

﴿79:6﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ

Yawma tardjufur-râdjifah

(6) (Tænk på) den dag, hvor den voldsomme rystelse vil ryste (jorden efter englen Isrâfils første trompetstød i Dommedagsbasunen),

تَتَّبِعُهَا الرَّادِفَةُ ﴿79:7﴾

Tat-ba'uhar-râdifah(**tu**)

(7) - efterfulgt af et (trompetstød) mere!

قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ﴿79:8﴾

Qulûbun yawma'idhin wâdjifah(**tun**)

(8) Den dag vil (nogle) hjerter være skrækslagne,

أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ﴿79:9﴾

Abşâruhâ kâsjî'ah(**toy**)

(9) (Og deres) blikke vil være nedslagne.

يَقُولُونَ أَنِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ ﴿79:10﴾

Yaqûlûna a'in-nâ lamardûdûna fil-hâfirah(**ti**)

(10) De vil sige: "Skal vi (virkelig efter vor død) bringes tilbage til tidligere tilstand?"

أَئِذَا كُنَّا عِظَامًا نَخِرَةً ﴿79:11﴾

A'idhâ kun-nâ 'izâman nakirah(**tan**)

(11) – "(Hvorledes?) selvom vi er ormædte knogler?"

قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ﴿79:12﴾

Qâlû tilka 'idhan kar-ratun kâsirah(**tun**)

(12) (Og) de kommer til at sige: "Det vil da være at vende tilbage til fortabelse".

﴿79:13﴾ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ

Fa'in-namâ hiya zadjratuw-wâhidah(tun)

(13) Sandelig, (det, der kræves, er) et enkelt skrig (dvs. det andet stød i dommedagsbasunen)

﴿79:14﴾ فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ

Fa'idhâ hum bis-sâhirah(ti)

(14) (Og så) pludselig vil de (døde) rejse sig (tilbage på jordens overflade) lysvågne (levende efter deres død)!

﴿79:15﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى

Hal atâka hadîthu mûsâ

(15) Er fortællingen om Moses nået dig?

﴿79:16﴾ إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى

Idh nâdâhu rab-buhu bil-wâdil-muqad-dasi tuâ

(16) (Om dengang) da hans Herre kaldte ham i den hellige dal Tuwâ (og sagde):

﴿79:17﴾ اذْهَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ

Idh-hab ilâ fir'awna 'in-nahu ṭaghâ

(17) "Gå til Farao; han har sandelig overtrådt (alle Allâhs grænser)".

﴿79:18﴾ فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزَكَّىٰ

Faql hal-laka ilâ 'an tazak-kâ

(18) **Sig (til ham): "Kunne du (ikke) tænke dig at blive rensset (for synd)?"**

﴿79:19﴾ وَأَهْدِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ

Wa'ah-diyaka 'ilâ rab-bika fataḵṣjâ

(19) – **Så vil jeg vise dig vejen til din Herre, så du kan blive gudfrygtig."**

﴿79:20﴾ فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ

Fa'arâhul-âyat-al-kubrâ

(20) **Derefter viste (Moses) ham det største tegn.**

﴿79:21﴾ فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ

Fakadh-dhaba wa'aṣâ

(21) **Men Faraoen benægtede og var ulydig.**

﴿79:22﴾ ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ

Thum-ma 'adbara yas'â

(22) **Så vendte (han) ryggen til og gik.**

﴿79:23﴾ فَحَشَرَ فَنَادَىٰ

Faḥṣjara fanâdâ

(23) **Derpå samlede han (sit folk) sammen og råbte,**

﴿79:24﴾ فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ

Faqâla 'anâ rab-bukumul a'lâ

(24) **Han sagde: "Jeg er jeres herre, den allerhøjeste!!"**

﴿79:25﴾ فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْآخِرَةِ وَالْأُولَى

Fa'aḳadhahul-lâhu nakâlal-'âkhirati wal'ûlâ

(25) Men da greb Allâh ham og pålagde ham følgerne af det første og det sidste (han sagde).

﴿79:26﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِمَنْ يَخْشَى

'In-na fi dhâlîka la'ibratal-liman yaḳsjâ

(26) I dette (fortælling om Moses) er der så sandelig en lære for den, som frygter (Gud).

﴿79:27﴾ أَأَنْتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ السَّمَاءُ بَنَاهَا

'A'antum 'asjad-du ḳalqan 'amis-samâ'u-banâhâ

(27) Er I virkelig vanskeligere at skabe end himlen, (som) han byggede?

﴿79:28﴾ رَفَعَ سَمَكَهَا فَسَوَّاهَا

Rafa'a samkahâ fasaw-wâhâ

(28) Han opløftede dets hvælv, og så udbredte Han det ligeligt.

﴿79:29﴾ وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا

Wa-aghtasja laylahâ wa-aḳradja duhâhâ

(29) Han formørkede dens nat og frembragte dens morgenskær.

﴿79:30﴾ وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا

Wal-arḁa ba'da dhâlîka dahâhâ

(30) Og Jorden - efter det, den bredte Han ud.

﴿79:31﴾ أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا

Aḵradja minhâ-mâ'ahâ wamar'âhâ

(31) Han frembragte fra den dens vand og dens græsland.

﴿79:32﴾ وَالْجِبَالِ أَرْسَاهَا

Wal-djibâla arsinhâ

(32) Og bjergene, dem fastgjorde Han.

﴿79:33﴾ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

Matâ'an lakum wali'an'âmikum

(33) (Alt dette gjorde Han) til nytte for jer og jeres kvæg.

﴿79:34﴾ فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَى

Fa'idhâ djâ'ati-t-ṭâm-matu-l-kubrâ

(34) Når så den store altovervældende (begivenhed) indtræffer.

﴿79:35﴾ يَوْمَ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَى

Yawma yatadhak-karul-'insânu mâ sa'â

(35) (På) den dag, hvor mennesket husker, hvad det (altid) stræbte efter,

﴿79:36﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى

Wa bur-rizatil-djahîmu limay-yarâ

(36) Og hvor Helvede vil blive gjort åbenbar for den, som ser.

﴿79:37﴾ فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ

Fa'am-mâ man ṭaghâ

(37) **Hvad da den angår, som (altid) overskred (Allâhs grænse),**

﴿79:38﴾ وَآثَرَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

Wa'âtharal-hayâtad-dunyâ

(38) **og som foretrak det jordiske liv (ved at følge djævelske lyster og begær),**

﴿79:39﴾ فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَىٰ

Fa'in-nal-djahîma hiyal-ma'wâ

(39) **så sandelig er Helvede opholdsstedet (forberedt for ham eller hende).**

﴿79:40﴾ وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ

Wa'am-mâ man kâfa maqâma rab-bihi wanahan-nafsa 'anil-hawâ

(40) **Men for den, som frygtede sin Herres værdighed, og som forbød sig selv (det forbudte) begær,**

﴿79:41﴾ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ

Fa'in-nal-djan-nata hiyal-ma'wâ

(41) **Sandelig er Haven opholdsstedet (forberedt for ham eller hende).**

﴿79:42﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا

Yas'alûnaka 'anis-sâ'ati 'ay-yâna mursâhâ

(42) **De spørger dig om "Timen": Hvornår vil den mon indtræffe?**

﴿79:43﴾ فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرَاهَا

Fîma'anta min dhikrâhâ

(43) **Til hvilken nytte ville kendskabet til dens tid være dig?**

﴿79:44﴾ إِلَى رَبِّكَ مُنتَهَاهَا

Ilâ rab-bika muntahâhâ

(44) **Hos din Herre alene er dens (kendskab).**

﴿79:45﴾ إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرُ مَنْ يَخْشَاهَا

In-namâ 'anta mundhiru may-yak-sjâhâ

(45) **Du er kun en Formaner for den, der frygter det.**

﴿79:46﴾ كَانَهُمْ يَوْمَ يَرُونَهَا لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحَاهَا

Ka'an-nahum yawma yaraw-nahâ lam yalbathû 'il-lâ 'asjiyatan aw duhâhâ.

(46) **Den dag, de ser den, vil det være, som varede deres ophold (i denne verden kun) en (enkelt) aften eller til næste morgen.**

80

Sûrat 'abasa
(Han rynkede panden)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-raĥmâni ar-raĥîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

﴿80:1﴾ عَبَسَ وَتَوَلَّى

'Abasa watawal-lâ

(1) Profeten rynkede panden og vendte sig bort,

﴿80:2﴾ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى

'An djâ'ahul 'a'mâ

(2) - fordi den blinde kom hen til ham.

﴿80:3﴾ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزَّكَّى

Wamâ yudrîka la'al-lahû yaz-zak-kâ

(3) Hvad ved du, måske ville han rense sig (for synd)?

﴿80:4﴾ أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّكْرَى

'Aw yadh-dhak-karu fatanfa'ahu-dh-dhikrâ

(4) Eller lade sig påminde, så han vil få gavn af påmindelsen?

﴿80:5﴾ أَمَّا مَنْ اسْتَغْنَى

'Am-mâ manis-taghnâ

(5) Men den, som anser sig selv for ikke at have noget behov,

﴿80:6﴾ فَأَنْتَ لَهُ تَصَدَّى

Fa'anta lahu taşad-dâ

(6) - ham er du opmærksom på.

﴿80:7﴾ وَمَا عَلَيْكَ إِلَّا يَزْكِي

Wamâ 'alayka 'al-lâ yaz-zak-kâ

(7) Skønt det er ikke dit ansvar, om han ikke vil være ren (for synd).

﴿80:8﴾ وَأَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعَى

Wa'am-mâ man djâ'aka yas'â

(8) Men han, som kom til dig stræbende (efter at få sandheden at vide)

﴿80:9﴾ وَهُوَ يَخْشَى

Wahuwa yakšjâ

(9) - og frygtende (Allâh),

﴿80:10﴾ فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهَّى

Fa'anta 'anhu talah-hâ

(10) - ham overser du.

﴿80:11﴾ كَلَّا إِنَّهَا تَذْكِرَةٌ

Kal-lâ 'in-nahâ tadhkirah(tun)

(11) Nej sandelig, den (sûrah) er en påmindelse;

﴿80:12﴾ فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ

Faman sjâ'a dhakarah(u)

(12) - om nogen vil, skal han huske den.

﴿80:13﴾ فِي صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ

Fî ṣuḥufin mukar-ramah(**tin**)

(13) **(Den er) i ærværdige blade, (hvis original er)**

﴿80:14﴾ مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ

Marfû'atin muṭah-harah(**tin**)

(14) - **ophøjede og rene (i al-lauhul-mahfûz),**

﴿80:15﴾ بِأَيْدِي سَفَرَةٍ

Bi'aydî safarah(**tin**)

(15) - **i hænderne på skrivere (blandt englens),**

﴿80:16﴾ كِرَامٍ بَرَرَةٍ

Kirâmin bararah(**tin**)

(16) - **ærede og anstændige.**

﴿80:17﴾ قُتِلَ الْإِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ

Qutilal 'insânu mâ 'akfarah(**u**)

(17) **Ve over mennesket: Hvor utaknemmeligt benægtende (det er)!**

﴿80:18﴾ مِنْ أَيِّ شَيْءٍ خَلَقَهُ

Min 'ay-yi ṣjay'in ḵalaqah(**u**)

(18) **Fra hvilken ting skabte Han det?**

﴿80:19﴾ مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ

Min-nuṭṭatin ḵalaqahu faqad-darah(u)

(19) **Af en dråbe sæd skabte Han det og gav det den rette proportion.**

﴿80:20﴾ ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ

Thum-mas-sabîla yas-sarah(u)

(20) **Og så gjorde Han vejen let for det.**

﴿80:21﴾ ثُمَّ أَمَاتَهُ فَأَقْبَرَهُ

Thum-ma 'amâtahu fa'aqbarah(u)

(21) **Og så vil Han (ganske givet) lade det dø (i rette tid) og bestemme en grav for det.**

﴿80:22﴾ ثُمَّ إِذَا شَاءَ أَنْشَرَهُ

Thum-ma 'idhâ sjâ'a 'ansjarah(u)

(22) **Og når Han så vil, vil han lade det genopstå (fra de døde).**

﴿80:23﴾ كَلَّا لَمَّا يَقْضِ مَا أَمَرَهُ

Kal-lâ lam-mâ yaqḍi mâ 'amarah(u)

(23) **Nej, men mennesket har (endnu) ikke udført, hvad Han har pålagt det!**

﴿80:24﴾ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ إِلَى طَعَامِهِ

Fal-yanzuril 'insânu 'ilâ ṭa'âmih(i)

(24) **Lad da mennesket betragte sin føde:**

﴿80:25﴾ أَنَّا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا

'An-nâ ṣababnâi mâ'a ṣab-ba(an)

(25) **Vi sendte vandet ned i stride strømme,**

﴿80:26﴾ ثُمَّ شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا

Thum-ma ṣjaqaqnal 'arḍa ṣjaq-qa(an)

(26) **- og så splittede Vi jorden i spalter,**

﴿80:27﴾ فَأَنْبَتْنَا فِيهَا حَبًّا

Fa'anbatnâ fihâ ḥab-ba(aw)

(27) **- og derefter lod Vi korn fremvokse deri,**

﴿80:28﴾ وَعِنَبًا وَقَضْبًا

Wa'inaban wa qaḍba(aw)

(28) **- og druer og grønne urter,**

﴿80:29﴾ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا

Wa zaytû-naw-wanaḵla(aw)

(29) **- og oliven og palmer,**

﴿80:30﴾ وَحَدَائِقَ غُلْبًا

Wa ḥadâ'iqa ḡhulba(aw)

(30) **- og frodigt tilvoksede haver,**

﴿80:31﴾ وَفَاكِهَةً وَأَبًّا

Wa fâkihataw-wa'ab-ba(an)

(31) - samt frugter og foder,

﴿80:32﴾ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِأَنْعَامِكُمْ

Matâ'an lakum wali'an'âmikum.

(32) (Dette gjorde Vi) til nytte for jer og jeres kvæg.

﴿80:33﴾ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاحَّةُ

Fa'idhâ djâ'atiş-şâkah

(33) Når så aş-Şâk'kah indfinder sig,

﴿80:34﴾ يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ

Yawma yafir-rul-mar'u min 'aķîh(i)

(34) på den dag, hvor man flygter fra sin broder,

﴿80:35﴾ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ

Wa'um-mihi wa'abîh(i)

(35) Og (fra) sin moder og sin fader,

﴿80:36﴾ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ

Wa şâhibatihi wabanîh(i)

(36) Og (fra) sin ægtefælle og sine børn,

﴿80:37﴾ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ

Likul-limri'in minhum yawma'idhin sja'nou-ughni'h

(37) På den dag vil enhver af dem have nok at gøre med sin egen sag (og derfor være ligeglad med andre).

﴿80:38﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ مُّسْفِرَةٌ

Wudjûhuy-yawma'idhin musfirah(tun)

(38) Nogle ansigter vil stråle på den dag,

﴿80:39﴾ ضَاحِكَةٌ مُّسْتَبْشِرَةٌ

Ðâhikatun mustabsjirah(tun)

(39) - Smilende, jublende glade;

﴿80:40﴾ وَوُجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ عَلَيَّهَا غَبْرَةٌ

Wa wudjûhun yawma'idhin 'alayhâ ghabarah(tun)

(40) Andre ansigter vil den dag være dækkede af støv,

﴿80:41﴾ تَرَهَّقُهَا قَتْرَةٌ

Tarhaquhâ qatarah(tun)

(41) - mørke vil dække dem,

﴿80:42﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرَةُ الْفَجْرَةُ

Ulâ'ika humul-kafaratul-fadjarah.

(42) Det er de vantro, de skamløse.

81

Sûrat at-Takwîr (Sammenkrølningen)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-rahmâni ar-rahîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

﴿81:1﴾ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ

'Idhasj-sjamsu kuw-wirat

(1) **Når solen bliver viklet sammen,**

﴿81:2﴾ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ

Wa 'idhan-nudjûmun-kadarat

(2) **- og når stjernerne (fordunklede) falder,**

﴿81:3﴾ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ

Wa 'idhal-djibâlu suy-yirat

(3) **- og når bjergene sættes i skred,**

﴿81:4﴾ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ

Wa 'idhal-'isjâru'ut-tilat

(4) **- og når de ti-månedersdrægtige kameler bliver forsømte (efterlades uden opsyn),**

وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ﴿81:5﴾

Wa 'idhal-wuḥûsjū ḥusjirat

(5) - og når de vilde dyr kaldes sammen,

وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ﴿81:6﴾

Wa 'idhal-bihâru sudj-djirat

(6) - og når oceanerne bringes i kog,

وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ ﴿81:7﴾

Wa 'idhan-nufûsu zuw'idjat

(7) - og når sjælene bliver genforenede (med deres kroppe, de onde med de onde, og de gode med de gode),

وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ﴿81:8﴾

Wa 'idhal-maw'ûdatu su'ilat

(8) - og når det levende begravede (pigespædbarn) bliver spurgt:

بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿81:9﴾

Bi'ay-yi dhambin qutilat

(9) - Hvilken synd blev hun dræbt for?

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿81:10﴾

Wa 'idhas-ṣuḥufu nusjirat

(10) - og når siderne vil blive lagt frem,

﴿81:11﴾ وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ

Wa 'idhas-samâ'u kusjîtat

(11) - og når himlen bliver flået af,

﴿81:12﴾ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ

Wa 'idhal-djahîmu su'-'irat

(12) - og når Helvedes Ild bliver intensiveret,

﴿81:13﴾ وَإِذَا الْجَنَّةُ أُنزِلَتْ

Wa 'idhal-djan-natu 'uzlifat

(13) - og når Paradiset bliver bragt nær,

﴿81:14﴾ عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ

'Alimat nafsum-mâ 'ahðarat

(14) - da vil enhver sjæl vide, hvad den har bragt med sig (af handlinger)!!

﴿81:15﴾ فَلَا أُقْسِمُ بِالْخُنَّسِ

Falâ 'uqsimu bil-ḵun-nas(il)

(15) Nej, men Jeg (Allâh) sværger ved de (planeter), som trækker sig tilbage ved daggy,

﴿81:16﴾ الْجَوَارِ الْكُنَّسِ

Al-djawâril-ḵun-nas(i)

(16) - de som løber (i baner), hvor de (til tider) skjuler sig (i solens stråler),

﴿81:17﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا عَسَسَ

Wal-layli 'idhâ 'as-'as(a)

(17) - og ved natten, når den dæmrer,

﴿81:18﴾ وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ

Waṣ-ṣubḥi 'idhâ tanaf-fas(a)

(18) - og ved morgengryet, når det ånder (mørket væk),

﴿81:19﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ

'In-nahu laqawlu rasûlin karîm(in)

(19) sandelig er det her (skrift) en ædel budbringers ord!

﴿81:20﴾ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ

Dhî quwatin 'inda dhil-'arsji makîn(in)

(20) – udstyret med magt og indflydelse hos tronens Herre,

﴿81:21﴾ مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ

Muṭâ'in ṭham-ma 'amîn(iw)

(21) Adlydt (af de andre engle), troværdig (når han overbringer Allâhs ord til Muḥammad).

﴿81:22﴾ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ

Wamâ ṣâhibukum bimadjnûn(in)

(22) Jeres bysbarn (Muḥammad, fred og velsignelser være med ham) er ikke gal,

وَلَقَدْ رَأَهُ بِالْأُفُقِ الْمُبِينِ ﴿81:23﴾

Walaqad ra'âhu bil-'ufuqil-mubîn(i)

(23) og han så ham virkelig (ærkeenglen Djibrâ'il i sin sande form) på den klare horisont,

وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ﴿81:24﴾

Wamâ huwa 'alal-ghaybi biðanîn(in)

(24) og han (Muhammad) er ikke nærig (med viden) om det usete.

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿81:25﴾

Wamâ huwa biqawli sjaytânir-radjîm(in)

(25) Ej heller er det (Koranen) ingen bortstenede satans ord.

فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ﴿81:26﴾

Fa'ayna tad_h-habûn(a)

(26) Hvor går I dog hen?!

إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿81:27﴾

'In huwa 'il-lâ dhikrul-lil-'âlamîn(a)

(27) Dette her er intet andet end en påmindelse til (menneskenes og Djin'ernes) verdner,

لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ﴿81:28﴾

Liman sjâ'a minkum ay-yastaqîm(a)

(28) - til dem blandt jer, der gerne vil være retlinede.

﴿81:29﴾ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

Wamâ tasjâ'ûna 'il-lâ 'ay-yasjâ'al-lâhu rab-bul-'âlamîn(a)

(29) - men det ønsker I ikke, undtagen at (også) Allâh, verdneres Herre, ønsker det.

82

Sûrat al-Infithâr (Søndersplittelsen)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-rahmâni ar-rahîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

﴿82:1﴾ إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ

'Idhas-samâ'un-faṭarat

(1) Når himlen bliver søndersplittet,

﴿82:2﴾ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انتَثَرَتْ

Wa 'idhal-kawâkibun-tatharat

(2) - og når planeterne bliver spredte,

﴿82:3﴾ وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ

Wa 'idhal-bihâru fudj-djirat

(3) - og når oceanerne strømmer ud i hinanden,

وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ﴿82:4﴾

Wa 'idhal-qubûru bu'thirat

(4) - og gravene bliver flået fra hinanden,

عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ﴿82:5﴾

'Alimat nafsum-mâ qad-damat wa 'aḵ-ḵarat

(5) - da vil enhver sjæl vide, hvad den har sendt forud (af gode gerninger), og hvad den har ladet tilbage (af forspildte chancer).

يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّبَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ﴿82:6﴾

Yâ 'ay-yuhal-'insânu mâ ḡhar-raka birab-bikal karîm(i)

(6) O Menneske! Hvad har bedraget dig angående din gavmilde Herre?

الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ﴿82:7﴾

Al-ladhî ḵalaqaka fasaw-wâka fa'adalak(a)

(7) (Ham) som skabte dig, (og derpå) formede dig og gav dig proportioner (i rette forhold)?

فِي أَيِّ صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ﴿82:8﴾

Fî 'ay-yi şûratim-mâ şjâ'a rak-kabak(a)

(8) I en hvilken som helst skikkelse Han ønsker det, samler Han dig.

كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالذِّينِ ﴿82:9﴾

Kal-lâ bal tukadh-dhibûna bid-dîn(i)

(9) Næ, men I fornægter Dommen(sdag).

﴿82:10﴾ وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ

Wa 'in-nâ 'alaykum lahâfizîn(a)

(10) **Men der er nogle, der vogter på jer,**

﴿82:11﴾ كِرَامًا كَاتِبِينَ

Kirâman kâtibîn(a)

(11) **- ædle skrivere,**

﴿82:12﴾ يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ

Ya'-lamûna mâ taf'alûn(a)

(12) **- De ved (alt om), hvad I foretager.**

﴿82:13﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ

'In-nal-'abrâra lafi na'im(in)

(13) **Sandelig, de fromme (som efterlevede Allâhs påbud) er visselig i fryd;**

﴿82:14﴾ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ

Wa 'in-nal-fudj-djâra lafi djahîm(in)

(14) **- Og (sandelig vil) de skamløse (de som fremturede i synd dvs. de onde, vantro, syndere, kriminelle etc.) er visselig i helvedesilden,**

﴿82:15﴾ يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ

Yaşlawnahâ yawmad-dîn(i)

(15) **Den vil de indtræde i (og smage dens brændende flammer) på afregningsdagen,**

﴿82:16﴾ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ

Wamâ hum 'anhâ bighâ-'ibîn(a)

(16) - Og de vil ikke (være i stand til at) undslippe det.

﴿82:17﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ

Wamâ 'adrâka mâ yawmud-dîn(i)

(17) Hvad ved du om, hvad afregningsdagen er?

﴿82:18﴾ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ

Thum-ma mâ 'adrâka mâ yawmud-dîn(i)

(18) - Atter, hvad ved du om, hvad afregningsdagen er?

﴿82:19﴾ يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ

Yawma lâ tamliku nafsun linafsin sjay'a(n) wal-'amru yawma-'idhin lil-lâh(i)

(19) (Der er) en dag, hvor ingen sjæl har magt til at gøre noget for en anden, og på (den dag) tilkommer det Allâh (alene) at befale.

83

Sûrat al-Muṭaffifîn

(Snyderne)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-raḥmâni ar-raḥîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ﴿83:1﴾

Waylun lilmutaf-fifin(a)

(1) **Ve al-Muṭaf-fifîn,**

الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿83:2﴾

Al-ladhîna 'idhak-ktâlû 'alan-nâsi yastawfûn(a)

(2) **De som, når de modtager fra menneskene, kræver fuldt rummål,**

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿83:3﴾

Wa'idhâ kâlûhum 'aw wazanûhum yuḵsirûn(a)

(3) **Og, når de måler eller vejer ud til andre, påfører dem tab!**

أَلَا يَظُنُّ أُولَئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿83:4﴾

Alâ yaẓun-nu 'ulâ'ika 'an-nahum mab'ûthûn(a)

(4) **Tror de da ikke, at de vil opstå (til afregning),**

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿83:5﴾

Liyawmin 'aẓîm(in)

(5) **- til en vældig Dag?**

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿83:6﴾

Yawma yaqûmun-nâsu lirab-bil-'âlamîn(a)

(6) **- dagen, hvor menneskene skal stå for alverdens Herre?**

﴿83:7﴾ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَّارِ لَفِي سِجِّينٍ

Kal-lâ in-na kitâbal-fudj-djâri lafi sidj-djîn(in)

(7) **Nej, de skamløses protokol (over handlinger) er sandelig i sidj-djîn.**

﴿83:8﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينٌ

Wamâ adrâka mâ sidj-djîn(un)

(8) **Og hvad ved du om, hvad sidj-djîn er?**

﴿83:9﴾ كِتَابٌ مَرْقُومٌ

Kitâbun marqûm(un)

(9) **En nedskreven protokol.**

﴿83:10﴾ وَيَلُومُ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ

Waylun yawma'idhin lil-mukadh-dhibîn(a)

(10) **Ve, på den dag over dem, der fornægter,**

﴿83:11﴾ الَّذِينَ يُكَذِّبُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ

Al-ladhîna yukadh-dhibûna biyawmid-dîn(i)

(11) **Dem, som fornægter afregningsdagen!**

﴿83:12﴾ وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ

Wamâ yukadh-dhibu bihi 'il-lâ kul-lu mu'tadin 'athîm(in)

(12) **Og ingen fornægter den, undtagen enhver syndefuld overtræder (af Allâhs grænser).**

إِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿83:13﴾

'Idhâ tutlâ 'alayhi 'âyâtunâ qâla 'aşâṭîrul-'aw-walîn(a)

(13) Når Vore tegn bliver reciteret for ham, siger han: (Det er bare) fabler fra forgangne tiders folk.

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿83:14﴾

Kal-lâ bal râna 'alâ qulûbihim mâ kânû yaksibûn(a)

(14) Nej, men på deres hjerter er der rust, som konsekvens af deres handlinger.

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ﴿83:15﴾

Kal-lâ 'in-nahum 'an rab-bihim yawma'idhin lamaḥ-djûbûn(a)

(15) Nej! Sandelig på den dag, vil de (misdæderne) blive afskærmet fra deres Herre;

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿83:16﴾

Thum-ma 'in-nahum laṣâlul-djahîm(i)

(16) - så Sandelig, vil de indtræde (og føle) Helvedets brændende flamme.

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿83:17﴾

Thum-ma yuqâlu hâdhâ-ladhî kuntum bihi tukadh-dhibûn(a)

(17) Så vil der blive sagt (til dem): "Dette er, hvad I plejede at fornægte".

﴿83:18﴾ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عَلَيِّنَ

Kal-lâ 'in-na kitâbal-'abrâri lafi 'il-liyîn(a)

(18) **Nej, de rettroendes protokol (over handlinger) er sandelig i 'il-lij-jîn.**

﴿83:19﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عَلَيُّونَ

Wa mâ 'adrâka mâ 'il-liyûn(a)

(19) **Og hvad ved du om, hvad 'il-lij-jîn er?**

﴿83:20﴾ كِتَابٌ مَرْقُومٌ

Kitâbun marqûm(un)

(20) **- En nedskreven protokol,**

﴿83:21﴾ يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ

Yasj-haduhul-muqar-rabûn(a)

(21) **- hvis indhold bevidnes af dem, som står (Allâh) nær.**

﴿83:22﴾ إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ

'In-nal-'abrâra lafi na'im(in)

(22) **Sandelig er de rettroende i lyksalighed,**

﴿83:23﴾ عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ

'Alal-'arâ'iki yanžurûn(a)

(23) **- (Siddende) på (ophøjede) lejer, skuende (alle ting).**

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿83:24﴾

Ta'rifu fi wudjûhihim nadratan-na'im(i)

(24) **Du vil genkende lyksalighedens glans i deres ansigter.**

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْتُومٍ ﴿83:25﴾

Yusqawna min raḥîqim-maḳtûm(in)

(25) **De får forsejlet nektar at drikke,**

خِتَامُهُ مِسْكٌ وَفِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَافِسُونَ ﴿83:26﴾

Ḳitâmuhu miskuw-wafi dhâlika fal-yatanâfasil-mutanâfisûn(a)

(26) **- hvis segl er moskus. For dette skal de stræbende stræbe!**

وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿83:27﴾

Wa mizâdjuhu min tasnîm(in)

(27) **Og den(ne rene vin) er opblandet med Tasnîm,**

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿83:28﴾

'Aynan yasjrabu bihal-muqar-rabûn(a)

(28) **En kilde, som de, som er bragt nær, drikker af.**

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿83:29﴾

'In-nal-ladhîna adjramû Kânû minal-ladhîna 'âmanû yadhakûn(a)

(29) **De, som forbrød sig, plejede at le af dem, som troede.**

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿83:30﴾

Wa'idhâ mar-rû bihim yataghâmazûn(a)

(30) - **Og når de kom forbi dem, blinkede de (i spot) til hinanden,**

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿83:31﴾

Wa'idhan-qalabû 'ilâ 'ahlihimun-qalabû fakihîn(a)

(31) **Og når de vendte hjem til deres familier, vendte de tilbage med skæmt.**

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿83:32﴾

Wa'idhâ ra'awhum qâlû 'in-na hâ'u-lâ'i laḍâl-lûn(a)

(32) - **og når de så dem, sagde de: "Disse her er sandelig på vildspor!"**

وَمَا أُرْسِلُوا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ﴿83:33﴾

Wamâ 'ursilû 'alayhim ḥâfiẓîn(a)

(33) **Dog var de (vantro) ikke blevet sendt for at vogte over dem.**

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿83:34﴾

Falyawmal-ladhîna 'âmanû minal-kuf-fâri yadhakûn(a)

(34) **Så i dag (på Dommedag) vil de, som troede, le af de vantro.**

عَلَىٰ الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿83:35﴾

'Alal-'arâ'iki yanzurûn(a)

(35) - **(Siddende) på (ophøjede) lejer, skuende (alle ting).**

﴿83:36﴾ هَلْ تُؤْتِبُ الْكُفَّارُ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

Hal thuwibal-kuf-fâru mâ kânû yaf'alûn(a)

(36) **Mon (ikke) de vantro er blevet belønnet (fuldt ud) for, hvad de (selv) plejede at øve?**

84

Sûrat al-Insjiqâq
(Splittelsen)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-raĥmâni ar-raĥîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

﴿84:1﴾ إِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ

'Idhas-samâ'unsjaq-qat

(1) **Når himlen bliver splittet**

﴿84:2﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ

Wa 'adĥinat lirab-bihâ waĥuq-qat

(2) **Og adlyder sin Herre, forpligtet;**

﴿84:3﴾ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ

Wa 'idĥal-'arġu mud-dat

(3) **Og når jorden bliver udvidet,**

﴿84:4﴾ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ

Wa 'alqat mâ fihâ wataḵal-lat

(4) **Og har slynget alt, hvad der er i den, ud, og er blevet tom,**

﴿84:5﴾ وَأَذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُقَّتْ

Wa adhinat lirab-bihâ waḥuq-qat

(5) **Og adlyder sin Herre, forpligtet;**

﴿84:6﴾ يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ

Yâ 'ay-yuhal-'insânu 'in-naka kâdihun 'ilâ rab-bika kadhan famulâqih(i)

(6) **O Menneske! Sandelig stræber du af al din magt mod din Herre; da vil du møde Ham.**

﴿84:7﴾ فَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ

Fa'am-mâ man 'ûtiya kitâbahu biyamînih(i)

(7) **Og (så vil det være sådan, at) med hensyn til ham, som bliver givet sin bog i højre hånd,**

﴿84:8﴾ فَسَوْفَ يُحَاسَبُ حِسَابًا يَسِيرًا

Fasawfa yuḥâsabu hisâban yasîra(w)

(8) **- han vil komme til stå til regnskab med et let regnskab,**

﴿84:9﴾ وَيُنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا

Wa yanqalibu 'ilâ 'ahlihi masrûra(w)

(9) **- Og vil vende lykkelig om til sin familie (i paradiset).**

﴿84:10﴾ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَاءَ ظَهْرِهِ

Wa 'am-mâ man 'ûtiya kitâbahu warâ'a zahri(i)

(10) **Men med hensyn til ham, som bliver givet sin bog bag sin ryg,**

﴿84:11﴾ فَسَوْفَ يَدْعُو ثُبُورًا

Fasawfa yad'û thubûra(w)

(11) - **Han vil bede om at blive tilintetgjort, (når han ser, hvilken straf der venter ham),**

﴿84:12﴾ وَيَصْلَى سَعِيرًا

Wa yaşlâ sa'îra(n)

(12) - **Og han vil indtræde i Helvedes Ild.**

﴿84:13﴾ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا

'In-nahu kâna fi 'ahlihî masrûra(n)

(13) **Han plejede at være lykkelig sammen med sin familie.**

﴿84:14﴾ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ

'In-nahu zan-na 'an lan yaħûr(a)

(14) - **Og han forestillede sig, at han aldrig ville vende tilbage (til sin Herre).**

﴿84:15﴾ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا

Balâ 'in-na rab-bahu kâna bihî başîra(n)

(15) **Jo! Sandelig har hans Herre holdt øje med ham.**

﴿84:16﴾ فَلَا أُفْسِمُ بِالشَّفَقِ

Falâ 'uqsimu bisj-sjafaq(i)

(16) **Nej, men Jeg (Allâh) sværger ved skumringen,**

﴿84:17﴾ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ

Wal-layli wamâ wasaq(a)

(17) - **Og ved natten og alt det, som den samler (i sit mørke),**

﴿84:18﴾ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ

Wal-qamari 'idhat-tasaq(a)

(18) - **Og ved månen, når den er fuld,**

﴿84:19﴾ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ

Latarkabun-na ṭabaqan 'an ṭabaq(in)

(19) - **At sandelig skal I bringes fra stadie til stadie.**

﴿84:20﴾ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

Famâ lahum lâ yu'uminûn(a)

(20) **Hvad er der så i vejen med dem, at de ikke tror?**

﴿84:21﴾ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ

Wa 'idhâ quri'a 'alayhimul-qur'ânu lâ yas-djudûn(a)

(21) **Og når Koranen bliver læst op, lægger de ikke panden på jorden?**

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُونَ ﴿84:22﴾

Balil-ladhîna kafarû yukadh-dhibûn(a)

(22) **Nej, men de, der er vantro, benægter det,**

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ﴿84:23﴾

Wal-lâhu 'a'lamu bimâ yû'ûn(a)

(23) - **Og Allâh ved bedst, hvad de skjuler (af gode og dårlige gerninger).**

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿84:24﴾

Fabasj-sjirhum bi'adhâbin 'alîm(in)

(24) **Så giv dem det "glade" budskab om en smertefuld straf!**

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿84:25﴾

'Il-al-ladhîna 'âmanû wa'amilus-şâlîhâti lahum 'adjrun ghayru mamnûn(in)

(25) **Undtagen dem, der tror og udøver gode gerninger, for dem er der en belønning uden ende.**

85

Sûrat al-Burûdj
(De store himmellegemer)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-rahmâni ar-rahîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

﴿85:1﴾ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ

Was-samâ'i dhâtil-burûdj(i)

(1) **(Jeg sværger) ved himlen med stjernebillederne!**

﴿85:2﴾ وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ

Wal-yawmil-maw'ûd(i)

(2) **- og ved den lovede dag (Dommedag),**

﴿85:3﴾ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ

Wasjâhidin wa masj-hûd(in)

(3) **- og ved en, der skal vidne, og en, der skal vidnes om!**

﴿85:4﴾ قَتَلَ أَصْحَابُ الْأُخْدُودِ

Qutila aşhâbul-'uğdûd(i)

(4) **Død være over grubens folk,**

﴿85:5﴾ النَّارِ ذَاتِ الْوَقُودِ

An-nâri dhâtil-waqûd(i)

(5) **Ilden (næret) af brænde (tændte de i udgravningen),**

﴿85:6﴾ إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ

'Idh hum 'alayhâ qu'ûd(un)

(6) **Da de satte sig omkring den (for at overvåge den),**

وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ﴿85:7﴾

Wahum 'alâ mâ yaf'alûna bil-mu'uminîna sjuhûd(un)

(7) - og de bevidnede, hvad de gjorde ved de troende!

وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿85:8﴾

Wa mâ naqamû minhum 'il-lâ ayu'uminû bil-lâhil-'azîzil-ḥamîd(i)

(8) Kun ét ved dem vakte deres harme: at de troede på Allâh, den Mægtige, den meget Lovpriste,

الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿85:9﴾

Al-ladhî lahu mulkus-samâwâti wal-'arḍ(i) wal-lâhu 'alâ kul-li sjay'in sjahîd(un)

(9) Ham, som himlene og Jordens Herredømme tilhører, og Allâh er Vidne til alle ting.

إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ
وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ﴿85:10﴾

'In-nal-ladhîna fatanul-mu'uminîna wal-mu'uminâti thum-ma lam yatûbû falahum 'adhâbu
djahan-nama walahum 'adhâbul-ḥarîq(i)

(10) Sandelig! De, der satte de troende mænd og troende kvinder på prøve og derefter ikke vendte sig mod (Allâh) i anger, for dem er der Djahannams straf, og for dem er der en brændende straf.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ﴿85:11﴾

'In-nal-ladhîna 'âmanû wa 'amiluṣ-ṣâlihâti lahum djan-nâṭun tadjrî min taḥṭihal -'anhâr(u)
dhâlikal-fawzul-kabîr(u)

(11) Sandelig! De, som tror og udfører gode handlinger, for dem er der frodige haver, under hvilke floder løber. Det er den store sejr.

﴿85:12﴾ إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ

'In-na baṭṣja rab-bika laṣjadîd(un)

(12) Sandelig er din Herres greb voldsomt.

﴿85:13﴾ إِنَّهُ هُوَ يُبْدِي وَيُعِيدُ

'In-nahu huwa yubdi'u wa yu'îd(u)

(13) Sandelig er Han den, der begynder (skabelsen) og gentager (den på opstandelsens dag),

﴿85:14﴾ وَهُوَ الْغَفُورُ الْوَدُودُ

Wa huwal-ghafûrul-wadûd(u)

(14) - Han er den ofte Tilgivende, Den Kærlige,

﴿85:15﴾ ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ

Dhul-'arsjil-madjîd(u)

(15) - Tronens Besidder, Den Ærværdige,

﴿85:16﴾ فَعَّالٌ لِمَا يُرِيدُ

Fa'-'âlun limâ yurîd(u)

(16) Han, som bringer til udførelse, hvad Han end ønsker.

﴿85:17﴾ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ

Hal 'atâka ḥadîthul-djunûd(i)

(17) **Er fortællingen om hæskarerne nået dig?**

﴿85:18﴾ فِرْعَوْنَ وَثَمُودَ

Fir'awna wa thamûd(a)

(18) - **Faraoen og Thamûd?**

﴿85:19﴾ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ

Balil-ladhîna kafarû fî takdhîb(in)

(19) **Nej, de, der var vantro (fastholdte stædigt) fornægtelsen.**

﴿85:20﴾ وَاللَّهُ مِنْ وَرَائِهِمْ مُحِيطٌ

Wal-lâhu min warâ'ihim muhîṭ(un)

(20) **Og Allâh vil omslutte dem bagfra.**

﴿85:21﴾ بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَجِيدٌ

Bal huwa qur'ânun madjîd(un)

(21) **Nej, det er en ærværdig Koran,**

﴿85:22﴾ فِي لَوْحٍ مَحْفُوظٍ

Fi lawhîn mahfûz(in)

(22) - **(indskrevet) i en beskyttet tavle.**

86

Sûrat at-Ĵâriq

(Den stjerne, som viser sig om natten)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-rahmâni ar-rahîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

﴿86:1﴾ وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ

Was-samâ'i waṭ-ṭâriq(i)

(1) (Jeg sværger) ved himlen og den (stjerne), som viser sig om natten!

﴿86:2﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ

Wamâ 'adrâka maṭ-ṭâriq(u)

(2) - Og hvad ved du om, hvad den (stjerne), som viser sig om natten, er?

﴿86:3﴾ النَّجْمِ الثَّاقِبِ

An-nadjmuth-thâqib(u)

(3) - (Det er) den blændende stjerne.

﴿86:4﴾ إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ

'In kul-lu nafsî lam-mâ 'alayhâ hâfiz(un)

(4) - Sandelig er der ingen sjæl, over hvem der ikke er en vogter!

﴿86:5﴾ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ

Falyanzuril-'insânu mim-ma ḵuliq(a)

(5) Så lad mennesket betænke, hvoraf det er skabt!

﴿86:6﴾ خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ

Kuliqa min mâ'in dâfiq(in)

(6) Det er skabt af en udstrålende væske,

﴿86:7﴾ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ

Yaḡrudju mim bayniṣ-ṣulbi wat-tarâ'ib(i)

(7) - som strømmer frem mellem lænder og ribbenene.

﴿86:8﴾ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ

'In-nahu 'alâ radj'ihî laqâdir(un)

(8) Sandelig er Han (som skabte mennesket på denne måde) i stand til at bringe ham tilbage (i live),

﴿86:9﴾ يَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ

Yawma tublas-sarâ'ir(u)

(9) - På den dag, hvor hemmelighederne bliver prøvet (og enhver vil blive holdt ansvarlige for intentionerne bag handlingerne),

﴿86:10﴾ فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ

Famâ lahu min quwatin walâ nâsir(in)

(10) - da har han hverken kraft (til at forsvare sig mod den dom, han fortjener) eller nogen til at hjælpe sig.

﴿86:11﴾ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ

Was-samâ'i dhâtir-radj'(i)

(11) **(Jeg sværger) ved himlen (der bærer regnskyer), som giver regn med jævne mellemrum,**

﴿86:12﴾ وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ
Wal-'arđi dhâtiş-şad'(i)

(12) - **Og ved Jorden, hvori der er sprækker (som opstår, når frøene spirer frem).**

﴿86:13﴾ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ
'In-nahu laqawlun faşl(un)

(13) - **Sandelig er dette (Koranen) Ordet, der skelner (mellem sandheden og det falske),**

﴿86:14﴾ وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ
Wamâ huwa bil-hazl(i)

(14) - **Og (visselig) er den ikke nogen underholdning.**

﴿86:15﴾ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا
'In-nahum yakîdûna kaydan

(15) **Sandelig planlægger de et plot (imod dig, oh, Muḥammad),**

﴿86:16﴾ وَأَكِيدُ كَيْدًا
Wa'akîdu kaydan

(16) - **og Jeg planlægger et plot (imod dem).**

﴿86:17﴾ فَمَهَّلِ الْكَافِرِينَ أَمَهْلُهُمْ رُويْدًا

Famah-hilil-kâfirîna 'amhilhum ruwayda(n)

(17) Giv blot de vantro henstand! (og) tag (dig) godt af dem for en stund.

87

Sûrat al-A'lâ
(Den allerhøjeste)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-rahmâni ar-rahîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

﴿87:1﴾ سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى

Sab-biḥisma rab-bikal-'a'lâ

(1) Lovpris din Herres Navn, den Allerhøjeste.

﴿87:2﴾ الَّذِي خَلَقَ فَسَوَّى

Al-ladhî ḵalaqa fasaw-wâ

(2) (Han) som skabte og (derefter) formede,

﴿87:3﴾ وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى

Wal-ladhî qad-dara fahadâ

(3) - Og (Han), som målte (forudbestemte) og derefter vejledte,

وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ﴿87:4﴾

Wal-ladhî 'akradjal-mar'â

(4) - Han som får græsgangene (til at spire) frem,

فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ﴿87:5﴾

Fadja'alahu ghuthâ'an 'ahwâ

(5) - og derefter (lader dem visne og) gør dem til sorte strå!

سَنُقْرِيكَ فَلَا تَنْسَى ﴿87:6﴾

Sanuqri'uka falâ tansâ

(6) Vi vil få dig til at recitere, (O Muḥammad), og derefter vil du ikke glemme,

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى ﴿87:7﴾

'Il-lâ mâ şâ' al-lâh(u) 'in-nahu ya'lamul-djahra wamâ yakfâ

(7) - undtagen det, som Allâh ønsker. Han ved, hvad der siges åbenlyst, og det skjulte.

وَنُيَسِّرُكَ لِلْيُسْرَى ﴿87:8﴾

Wanuyas-siruka lil-yusrâ

(8) Og Vi vil gøre det let for dig at følge den lette vej,

فَذَكِّرْ إِن نَّفَعَتِ الذِّكْرَى ﴿87:9﴾

Fadhak-kir 'in-nafa'atidh-dhikrâ

(9) - Så påmind (folk om det kommende liv), hvis det er til nogen nytte at påminde!

﴿87:10﴾ سَيَذَكِّرُ مَنْ يَخْشَى

Sayadh-dhak-karu may-yaḡ-sjâ

(10) **Den, der er gudfrygtig, vil lade sig påminde,**

﴿87:11﴾ وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى

Wayatadjan-nabuhal-'asjqâ

(11) **- og den ulyksalige vil undgå den,**

﴿87:12﴾ الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى

Al-ladhî yaşlan-nâral-kubrâ

(12) **- den, som (senere vil) indtræde i Den Største Ild,**

﴿87:13﴾ ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى

Thum-ma lâ yamûtu fihâ walâ yaḡyâ

(13) **- hvor han (derefter) hverken kan dø eller leve!**

﴿87:14﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى

Qad 'afļaḡa man tazak-kâ

(14) **Sandelig, den, der renser (sig selv), vil opnå succes.**

﴿87:15﴾ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى

Wadhakarasma rab-bihi faşal-lâ

(15) **- (og den) som ihukommer sin Herres navn og beder.**

﴿87:16﴾ بَلْ تُؤْتِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا

Bal tu'uthirûnal-ḥayâtad-dunyâ

(16) **Dog I (vantro) foretrækker dette jordiske liv,**

﴿87:17﴾ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى

Wal-'âkiratu ḳayrun wa'abqâ

(17) - **Og det næste liv er (dog) bedre og mere vedvarende.**

﴿87:18﴾ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى

'In-na hâdhâ lafiṣ-ṣuḥufil-'ûlâ

(18) **Dette var allerede i de første skrifter,**

﴿87:19﴾ صُّحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى

Ṣuḥufi 'Ibrâhîma wa mûsâ

(19) - **i Abrahams og Moses' skrifter.**

88

Sûrat al-Ghâsijyah
(Den altovervældende begivenhed)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-raḥmâni ar-raḥîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ﴿88:1﴾

Hal 'atâka hadîthul-ghâsjiyah(ti)

(1) **Er fortællingen om den altovervældende begivenhed nået dig?**

وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةٌ ﴿88:2﴾

Wudjûhuy-yawma'idhin kâsji'ah(tun)

(2) **(Nogle) ansigter vil den dag være ydmyge,**

عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ﴿88:3﴾

'Âmilatun nâsibah(tun)

(3) - **Stræbende, trætte.**

تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً ﴿88:4﴾

Taşlâ nâran hâmiyah(tan)

(4) - **De vil indtræde i en svidende Ild,**

تُسْقَى مِنْ عَيْنٍ أَنِيَّةٍ ﴿88:5﴾

Tusqâ min 'aynin 'âniyah(tin)

(5) - **Og får skænket fra en brændende kilde.**

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ﴿88:6﴾

Laysa lahum ta'âmun 'il-lâ min đarî'(in)

(6) **Der vil ingen føde være for dem undtagen đarî' (en tørret, bitter, tornet plante),**

﴿88:7﴾ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ

Lâ yusminu walâ yughnî min djû'(in)

(7) - Som hverken vil fede eller gavne mod sult.

﴿88:8﴾ وَجُوهٌ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ

Wudjûhun yawma'idhin nâ'imah(tun)

(8) (Andres) ansigter vil den dag stråle af lykke,

﴿88:9﴾ لَسَعِيهَا رَاضِيَةٌ

Lisa'yihâ râḍiyah(tun)

(9) - vel tilfredse med deres (tidligere) stræben,

﴿88:10﴾ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ

Fî djan-natin 'âliyah(tin)

(10) - I et ophøjet paradys,

﴿88:11﴾ لَا تَسْمَعُ فِيهَا لِأَغْيَةٍ

Lâ tasma'u fihâ lâghiyah(tan)

(11) - Deri vil du ikke høre meningsløs snak,

﴿88:12﴾ فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ

Fihâ 'aynun djâriyah(tun)

(12) - Deri er der en rindende kilde,

﴿88:13﴾ فِيهَا سُرُرٌ مَّرْفُوعَةٌ

Fîhâ sururum-marfû'ah(tun)

(13) - Deri er der ophøjede lejer,

﴿88:14﴾ وَأَكْوَابٌ مَّوْضُوعَةٌ

Wa 'akwâbun mawdû'ah(tun)

(14) - og bægre stillet frem,

﴿88:15﴾ وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ

Wa namâriqu maşfûfah(tun)

(15) - og puder stillet på rækker,

﴿88:16﴾ وَزَرَابِيُّ مَبْثُوثَةٌ

Wa zarâbiyu mabthûthah(tun)

(16) - og udsprede tæpper.

﴿88:17﴾ أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ

'Afalâ yanzurûna 'ilal-'ibili kayfa kuliqat

(17) Ser de ikke på kamelen, hvordan den blev skabt?

﴿88:18﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ

Wa 'ilas-samâ'i kayfa rufi'at

(18) - Og på himlen, hvordan den blev hævet?

﴿88:19﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ

Wa 'ilal-djibâli kayfa nuşibat

(19) - **Og på bjergene, hvordan de blev rejst?**

﴿88:20﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ

Wa 'ilal-'arđi kayfa suţihat

(20) - **Og på Jorden, hvordan den blev spredt ud?**

﴿88:21﴾ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكَّرٌ

Fadhak-kir 'in-namâ 'anta mudhak-kir(un)

(21) **Så giv en påmindelse, (O Muḥammad)! Du er ikke andet end en påminder,**

﴿88:22﴾ لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيْطِرٍ

Lasta 'alayhim bimuşayţir(in)

(22) - **Du har ingen magt over dem.**

﴿88:23﴾ إِلَّا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ

'Il-lâ man tawal-lâ wakafar(a)

(23) **Men den, som vender sig bort (fra sandheden) og var vantro,**

﴿88:24﴾ فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ

Fayu'adh-dhibuhul-lâhul-'adhâbal-'akbar(a)

(24) - **ham vil Allâh straffe med den største straf.**

﴿88:25﴾ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ

'In-na 'ilaynâ 'iâbahum

(25) Sandelig, til Os vil deres tilbagevenden være,

﴿88:26﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ

Thum-ma 'in-na 'alaynâ hisâbahum

(26) - Og så vil deres regnskab sandelig tilkomme Os.

89

Sûrat al-Fadjr
(Morgengryet)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-raĥmâni ar-raĥîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

﴿89:1﴾ وَالْفَجْرِ

Wal-fadjr(i)

(1) (Jeg sværger) ved daggryet,

﴿89:2﴾ وَلَيَالٍ عَشْرٍ

Walayâlin 'asjr(in)

(2) - og ved (de) ti nætter,

وَالشَّفَعِ وَالْوَتْرِ ﴿89:3﴾

Wasj-sjaf'i wal-watr(i)

(3) - og ved den lige og de ulige,

وَاللَّيْلِ إِذَا يَسِرَ ﴿89:4﴾

Wal-layli 'idhâ yasr(i)

(4) - og ved natten, når den drager bort,

هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِذِي حِجْرِ ﴿89:5﴾

Hal fî dhâlika qasamun lidhî hidjr(in)

(5) Er der ikke heri en ed for den med forstand?

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ﴿89:6﴾

'Alam tara kayfa fa'ala rab-buka bi'âd(in)

(6) Har du ikke set, hvad din Herre gjorde ved 'Âd(-stammen)?

إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ﴿89:7﴾

'Irama dhâtil-'imâd(i)

(7) - (Dem fra byen) Iram, den med søjlerne,

الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ﴿89:8﴾

Al-latî lam yuklaq mithluhâ fil-bilâd(i)

(8) - hvis lige ikke er skabt i (noget) land.

﴿89:9﴾ وَتَمْوَدَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ

Wa thamûdal-ladhîna djâbuş-şakra bil-wâd(i)

(9) - og **Thamûd (-stammen), som udhuggede (deres boliger i) klipperne i dalen;**

﴿89:10﴾ وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ

Wa fir'awna dhil-'awtâd(i)

(10) - og **Faraos ham med pælene**

﴿89:11﴾ الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ

Al-ladhîna ṭaghaw fil-bilâd(i)

(11) - **(Alle) de, der var overmodige i (disse) lande,**

﴿89:12﴾ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ

Fa'aktharu fihal-fasâd(a)

(12) - og **i stor stil spredte ødelæggelse deri,**

﴿89:13﴾ فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ

Faşab-ba 'alayhim rab-buka sawṭa 'adhâb(in)

(13) **Da lod din Herre straffens svøbe strømme over dem.**

﴿89:14﴾ إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ

'In-na rab-baka labil-mirşâd(i)

(14) **Sandelig, din Herre er (altid) på vagt.**

﴿89:15﴾ فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ

Fa'am-mâl-'insânu 'idhâ mabtalâhu rab-buhu fa'akramahu wana`-'amah(u)
fayaqûlu rab-bî 'akraman(i)

(15) Men mennesket, når dets Herre prøver det og viser det gavmildhed og nåde, så siger det: "Min Herre er gavmild mod mig".

﴿89:16﴾ وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهَانَنِ

Wa 'am-mâ 'idhâ mabtalâhu faqadara 'alayhi rizqahu fayaqûlu rab-bî 'ahânan(i)

(16) Men når Han prøver det og indskrænker dets levebrød, da siger det: "Min Herre har ydmyget mig".

﴿89:17﴾ كَلَّا بَلْ لَا تُكْرِمُونَ الْيَتِيمَ

Kal-lâ bal lâ tukrimûnal-yatîm(a)

(17) Nej! I er ikke gavmilde mod den forældreløse,

﴿89:18﴾ وَلَا تَحَاضُّونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ

Walâ taḥâḍûna `alâ ṭa`âmil-miskîn(i)

(18) - og (ej heller) opfordrer I hinanden til at bespise den trængende!

﴿89:19﴾ وَتَأْكُلُونَ التُّرَاثَ أَكْلًا لَمًّا

Wata'kulûnat-turâṭha 'aklan lam-ma(n)

(19) Men I fortærer (andres) arv, rub og stub,

﴿89:20﴾ وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَمًّا

Watuhib-bûnal-mâla ḥub-ban djam-ma(n)

(20) - og I elsker (verdslige) rigdomme inderligt.

﴿89:21﴾ كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا

Kal-lâ 'idhâ duk-katil-'arðu dak-kan dak-ka(n)

(21) Men nej, når jorden bliver knust til støv (og atter) støv,

﴿89:22﴾ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا

Wadjâ'a rab-buka wal-malaku şaf-fan şaf-fa(n)

(22) - og din Herre kommer og englene række (ved siden af) række,

﴿89:23﴾ وَجِيءَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى

Wadjî'a yawma'idhin bidjahan-nam(a) yawma'idhin yatadhak-karul-'insânu wa'an-nâ lahudh-dhikrâ

(23) - og *Djahannam* bliver bragt frem, den dag vil mennesket lade sig påminde. Men hvad vil påmindelsen da gavne det?

﴿89:24﴾ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي

Yaqûlu yâ laytanî qad-damtu lihayâtî

(24) (Da) vil det sige: "Gid jeg dog havde sendt (gode handlinger) frem til mit (evige) liv!"

﴿89:25﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ

Fayawma'idhin lâ yu'adh-dhibu 'adhâbahu 'aħad(un)

(25) Den dag vil ingen straffe med Hans straf,

﴿89:26﴾ وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ

Walâ yûthiqu wathâqahu 'aħad(un)

(26) - ej heller vil nogen binde, som Han vil binde.

يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿89:27﴾

Yâ 'ay-yatuhan-nafsul-muṭma'in-nah(**tu**)

(27) **O, du sjæl, som har fundet fred,**

ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿89:28﴾

Irdji'î 'ilâ rab-biki râḍiyatan marḍīyah(**tan**)

(28) – **vend (du) tilbage til din Herre tilfreds (og) tilfredsstillet,**

فَادْخُلِي فِي عِبَادِي ﴿89:29﴾

Fad-ḵulî fî 'ibâdî

(29) **Træd da ind blandt Mine tjenere,**

وَادْخُلِي جَنَّتِي ﴿89:30﴾

Wad-ḵulî djan-natî

(30) – **og træd ind i Mit paradys.**

90

Sûrat al-Balad

(Byen)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-raḥmâni ar-raḥîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿90:1﴾

Lâ 'uqsimu bihâdhal-balad(i)

(1) **Nej, jeg sværger ved denne by; (Mekka)**

وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ﴿90:2﴾

Wa'anta ħil-lun bihâdhal-balad(i)

(2) **Og du (o, Muḥammad) bor i denne by – (Mekka)**

وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ ﴿90:3﴾

Wawâlidin wamâ walad(a)

(3) **Og ved en, der avler, og ved det, som han avler!**

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ﴿90:4﴾

Laqad ḵalaqnal-'insâna fî kabad(in)

(4) **Sandelig har Vi skabt mennesket med hård modgang.**

أَيَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَقْدِرَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ﴿90:5﴾

'Ayaḥsabu 'anlan yaqdira 'alayhi 'aḥad(un)

(5) **Tror det mon, at ingen har magt over det?**

يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ﴿90:6﴾

Yaqûlu 'ahlaktu mâlan lubadâ(an)

(6) **Det siger (pralende): "Jeg har ødslet rigdom i massevis".**

﴿90:7﴾ أَيَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرَهُ أَحَدٌ

'Ayaḥsabu 'anlam yarahû 'aḥad(un)

(7) **Tror det mon, at ingen ser det?**

﴿90:8﴾ أَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ

'Alam najj'al lahû 'aynayn(i)

(8) **Har Vi ikke givet det to øjne?**

﴿90:9﴾ وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ

Wa lisânan wa şjafatayn(i)

(9) **Og en tunge og to læber?**

﴿90:10﴾ وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ

Wa hadaynâhun-najjdayn(i)

(10) **Og vist det de to (hoved)veje;**

﴿90:11﴾ فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ

Falaq-taḥamal-'aqabah(ta)

(11) **Men det har ikke anstrengt sig med den stejle vej,**

﴿90:12﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ

Wamâ adrâka mâl-'aqabah(u)

(12) **Hvordan kan du vide, hvad den stejle vej er?**

﴿90:13﴾ فَكُّ رَقَبَةٍ

Fak-ku raqabah(tin)

(13) (det er at) frigive en slave,

﴿90:14﴾ أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْغَبَةٍ

'Aw 'itj'âmun fi yawmin dhî masghabah(tin)

(14) eller at bespise på hungersnødens dag;

﴿90:15﴾ يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ

Yatîman dhâ maqrabah(tin)

(15) - en forældreløs slægtning,

﴿90:16﴾ أَوْ مِسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ

'Aw miskînan dhâ matrabah(tin)

(16) - eller den fattige, (der ligger) i støvet,

﴿90:17﴾ ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ

Thum-ma kâna minal-ladhîna 'âmanû watawâshaw biş-şabri watawâshaw bil-marhamah(ti)

(17) - og at være blandt dem, der tror, og som pålægger hinanden udholdenhed og pålægger hinanden barmhjertighed;

﴿90:18﴾ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ

'Ulâ'ika 'aşhâbul-maymanah(ti)

(18) Det er dem, der er til højre.

﴿90:19﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ

Wal-ladhîna kafarû bi'âyâtinâ hum 'aşhâbul-masj'amah(ti)

(19) Men dem, som forkaster Vore tegn, hører til på venstre side,

﴿90:20﴾ عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤَصَّدَةٌ

'Alayhim nârun mu'sadah(tun)

(20) - En ild vil lukke sig over dem.

91

Sûrat asj-Sjams (Solen)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-rahmâni ar-rahîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

﴿91:1﴾ وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا

Wasj-sjamsi waðu'hâhâ

(1) (Jeg sværger) ved solen og dens morgenskær,

﴿91:2﴾ وَالْقَمَرَ إِذَا تَلَاهَا

Wal-qamari 'idhâ talâhâ

(2) - og ved månen, når den følger den (Solen),

﴿91:3﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّاهَا

Wan-nahâri 'idhâ djal-lâhâ

(3) - og ved dagen, når den lader den skinne,

﴿91:4﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا

Wal-layli 'idhâ yagh-sjâhâ

(4) - og ved natten, når den tildækker den,

﴿91:5﴾ وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا

Was-samâ'i wamâ banâhâ

(5) - og ved Himlen, og hvad der har bygget den,

﴿91:6﴾ وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا

Wal-'ardi wamâ ãahâhâ

(6) - og ved jorden og det, der har bredt den ud!

﴿91:7﴾ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا

Wanafsin wamâ saw-wâhâ

(7) - og ved en sjæl og det, der har formet den,

﴿91:8﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا

Fa'alhamahâ fudjûrahâ wataqwâhâ

(8) - dernæst indgivet den dens fordærv og dens gudsfrygt!

﴿91:9﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا

Qad 'aflaha man zak-kâhâ

(9) **Så sandelig vil den som renser den få succes,**

﴿91:10﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا

Waqad kâba man das-sâhâ

(10) – **Og sandelig fejler han, der demoraliserer den.**

﴿91:11﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا

Kadh-dhabat thamûdu biṭaghwâhâ

(11) **Thamûd(stammen) fornægtede gennem deres overtrædelser,**

﴿91:12﴾ إِذِ انبَعَثَ أَشْقَاهَا

'Idhin-ba'atha 'asjqâhâ

(12) - **da den ondeste af dem førte sig frem,**

﴿91:13﴾ فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا

Faqâla lahum rasûlul-lâhi nâqatal-lâhi wasuqyâhâ

(13) - **hvorefter Allâhs sendebud (Şâliḥ) sagde til dem: "(Dette er) Allâhs hunkamel og (denne dag er) dens drikke(dag)."**

﴿91:14﴾ فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا

Fakadh-dhabûhu fa'aqarûhâ fadamdama 'alayhim rab-buhum bidhambihim fasaw-wâhâ

(14) **Men de nægtede at tro ham (da han sagde, at det var Allâhs ordrer) og skar haserne over på den, hvorfor deres Herre knuste dem for deres synd og udlignede med den,**

﴿91:15﴾ وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا

Walâ yaḡâfu 'uqbâhâ

(15) - Og Han frygter ikke konsekvenserne deraf.

92

Sûrat al-Layl
(Natten)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-raḡmâni ar-raḡim(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

﴿92:1﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ

Wal-layli 'idhâ yagh-sjâ

(1) (Jeg sværger) ved natten, når den indhyller,

﴿92:2﴾ وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ

Wan-nahâri 'idhâ tadjal-lâ

(2) og ved dagen, når den lyser frem,

﴿92:3﴾ وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ

Wamâ ḡalaḡadh-dhakara wal-'unthâ

(3) og ved det, der skabte hankøn og hunkøn;

﴿92:4﴾ إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ

'In-na sa'yakum laşjat-tâ

(4) Sandelig, jeres stræben er mangfoldig (i hensigt og formål).

﴿92:5﴾ فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ

Fa'am-mâ man 'a'tâ wat-taqâ

(5) Den, der skænker bort (i velgørenhed) og frygter Allâh,

﴿92:6﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ

Waşad-daqa bil-ħusnâ

(6) - og holder det skønne for sandt,

﴿92:7﴾ فَسَنِيْرُهُ لِيُسْرَىٰ

Fasanuyas-siruhu lilyusrâ

(7) - for ham gør Vi vejen til medgang let.

﴿92:8﴾ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ

Wa'am-mâ man baķila wastaghna

(8) Men den, der er gerrig og (opfatter sig selv som) selvforsynende;

﴿92:9﴾ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ

Wakadh-dħaba bil-ħusnâ

(9) - og holder det skønne for løgn;

﴿92:10﴾ فَسَنِيِّرُهُ لِّلْعُسْرَىٰ

Fasanuyas-siruhu lil'usrâ

(10) - for ham gør Vi vejen til modgang let.

﴿92:11﴾ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ

Wamâ yughnî 'anhu mâluhu 'idhâ tarad-dâ

(11) Og hans rigdom nytter ham intet, når han går til grunde.

﴿92:12﴾ إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ

'In-na 'alaynâ lal-hudâ

(12) Sandelig er det op til Os (at give) vejledningen,

﴿92:13﴾ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ

Wa'in-na lanâ lal'âkirata wal-'ûlâ

(13) Og Os tilhører, det sidste (Det Hinsidige) og det første (denne verden).

﴿92:14﴾ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ

Fa'andhartukum nâran talaz-zâ

(14) Derfor har Jeg advaret jer imod en flammende ild,

﴿92:15﴾ لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَىٰ

Lâyaşlâhâ 'il-lal-'aşıqâ

(15) Kun den usalige skal indtræde i den;

﴿92:16﴾ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى

Al-ladhî kadh-dhaba watawal-lâ

(16) - som fornægtede (sandheden) og vendte sig bort (fra den),

﴿92:17﴾ وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى

Wasayudjan-nabuhâl-'atqâ

(17) Og den gudfrygtige vil blive sparet derfor (Helvede);

﴿92:18﴾ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى

Al-ladhî yu'utî mâlahu yatazak-kâ

(18) - den der giver sin rigdom for at rense sig selv,

﴿92:19﴾ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى

Wamâ li'hadin 'indahu min-ni'matin tudjzâ

(19) - selvom ingen har nogen velgerning til gode hos ham, for at blive belønnet,

﴿92:20﴾ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى

'Il-labtighâ'a wadjhi rab-bihil-'a'lâ

(20) – men kun for at søge sin højeste Herres åsyn;

﴿92:21﴾ وَلَسَوْفَ يَرْضَى

Walasawfa yardâ

(21) – og han vil sandelig blive tilfreds.

93

Sûrat ad-Đuĥâ
(Morgenskæret)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-raĥmâni ar-raĥîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

﴿93:1﴾ وَالضُّحَىٰ

Wađ-đuĥâ

(1) **(Jeg sværger) ved morgenskæret,**

﴿93:2﴾ وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ

Wal-layli 'idĥâ sadĵâ

(2) **- og ved natten når den er stille,**

﴿93:3﴾ مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ

Mâwad-da'aka rab-buka wamâ qalâ

(3) **Din Herre har ikke forladt dig, og ej heller er Han vred,**

﴿93:4﴾ وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ

Walal'âĵiratu ĵayrun laka minal-'ûlâ

(4) **- og Det Hinsidige er bedre for dig end det første,**

﴿93:5﴾ وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ

Walasawfa yu'ṭika rab-buka fatarḏâ

(5) - og din Herre vil visselig give dig (i overflod), så du vil være tilfreds.

﴿93:6﴾ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ

'Alam yadjid-ka yatīman fa'âwâ

(6) Fandt Han dig ikke faderløs og (derefter) tog dig til Sig?

﴿93:7﴾ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ

Wawadjadaka ḏâl-lan fahadâ

(7) - og (fandt Han) dig ikke søgende og (derefter) vejledte dig?

﴿93:8﴾ وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ

Wawadjadaka 'â'ilan fa'aghnâ

(8) - og (fandt Han) dig ikke fattig og (derefter) gjorde dig uafhængig?

﴿93:9﴾ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ

Fa'am-mal-yatīma falâ taqhar

(9) Så vær ikke hård mod den faderløse,

﴿93:10﴾ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ

Wa'am-mas-sâ'ila falâ tanhar

(10) - og skæld ikke den ud, der tigger,

﴿93:11﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

Wa'am-mâ bini'mati rab-bika faḥad-dith

(11) - og fortæl om din Herres nåde!

93

Sûrat al-Insjirâh

(Udvidelsen)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-raḥmâni ar-raḥîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

﴿94:1﴾ أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ

'Alam nasraḥ laka ṣadrak(a)

(1) Har vi ikke udvidet dit bryst for dig?

﴿94:2﴾ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ

Wawaḍa'nâ 'anka wizrak(a)

(2) - og fjernet din byrde fra dig,

﴿94:3﴾ الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ

Al-ladhî 'anqaḍa zahrak(a)

(3) Som tyngede din ryg?

﴿94:4﴾ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ

Warafa'nâ laka dhikrak(a)

(4) - og ophøjet dit ry for dig?

﴿94:5﴾ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

Fa'in-na ma'al-'usri yusra(n)

(5) For sammen med modgang følger medgang;

﴿94:6﴾ إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا

'In-na ma'al-'usri yusra(n)

(6) Sandelig! Sammen med modgang følger medgang.

﴿94:7﴾ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ

Fa'idhâ faraghta fanşab

(7) Så når du har overstået det, så vær ihærdig!

﴿94:8﴾ وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ

Wa'ilâ rab-bika farghab

(8) -og efter din Herre skal du hige!

95

Sûrat at-Tîn
(Fignen)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-rahmâni ar-rahîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

﴿95:1﴾ وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ

Wat-tîni waz-zaytûn(i)

(1) (Jeg sværger) ved Fignen og ved Olivenen,

﴿95:2﴾ وَطُورِ سِينِينَ

Waṭûri sînîn(a)

(2) - og ved Sinaibjerget,

﴿95:3﴾ وَهَذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ

Wahâdhal-baladil-'amîn(i)

(3) - og ved denne sikre by (Mekka),

﴿95:4﴾ لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ

Laqad ḵalaqnal-'insâna fî'aḥsani taqwîm(in)

(4) Sandelig skabte Vi mennesket i den smukkeste form,

﴿95:5﴾ ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ

Thum-ma radadnâhu 'asfala sâfilîn(a)

(5) Derefter reducerede vi det til det laveste af det lave!

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿95:6﴾

'Il-lal-ladhîna 'âmanû wa'amilus-şâlihâti falahum 'adjrun ghayru mamnûn(in)

(6) - Dog ikke dem, der tror og gør gode gerninger; de har en belønning uden ende.

فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدُ بِالذِّينِ ﴿95:7﴾

Famâ yukadh-dhibuka ba'du bid-dîn(i)

(7) Så hvad kan, efter dette, (oh menneske) få dig til at benægte Dommen?

أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ ﴿95:8﴾

'Alaysal-lâhu bi'aḥkamil-ḥâkimîn(a)

(8) Er ikke Allâh den mest (retfærdigt) dømmende af alle Dommere?

96

Sûrat al-'Alaq

(Størknet blod)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-raḥmâni ar-raḥîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ﴿96:1﴾

Iqra' bismi rab-bikal-ladhî ḵalaq(a)

(1) Læs (denne Koran) i din Herres navn, (Han) som skabte,

﴿96:2﴾ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ

Ḳalaqal-'insâna min 'alaq(in)

(2) - som skabte mennesket af størknet blod.

﴿96:3﴾ اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ

Iqra' warab-bukal-'akram(u)

(3) Læs op! Og din Herre er den mest gavmilde;

﴿96:4﴾ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ

Al-ladhî 'al-lama bil-qalam(i)

(4) - som lærte (mennesket) ved pennens hjælp.

﴿96:5﴾ عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

'Al-lamal-'insâna mâlam ya'lam

(5) (Han) lærte mennesket, hvad det ikke vidste.

﴿96:6﴾ كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيْطَغَى

Kal-lâ 'in-nal-'insâna layatghâ

(6) Nej! Sandelig er mennesket overmodigt,

﴿96:7﴾ أَنْ رَأَاهُ اسْتَغْنَى

'Ar-ra'âhu-staghna

(7) - (ved) at det ser sig selv som selvforsynende.

﴿96:8﴾ إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ

'In-na 'ilâ rab-bikar-rudj`â

(8) Sandelig, til din Herre er (al) tilbagevenden.

﴿96:9﴾ أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ

'Ara'aytal-ladhî yanhâ

(9) Har du (ikke) set den, som forbyder;

﴿96:10﴾ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ

'Abdan 'idhâ şal-lâ

(10) - en tjener, når han beder?

﴿96:11﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَىٰ الْهُدَىٰ

'Ara'ayta 'inkâna 'alal-hudâ

(11) Ser du om, hvorvidt han (tjeneren) er på den rette vej,

﴿96:12﴾ أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَىٰ

'Aw 'amara bit-taqwâ

(12) - eller befaler han gudfrygtighed?

﴿96:13﴾ أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ

'Ara'ayta 'in kadh-dhâba wa tawal-lâ

(13) Ser du om, hvorvidt han fornægter og vender sig bort (fra sandheden)?

﴿96:14﴾ أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ

'Alam ya'lam bi'an-nal-lâha yarâ

(14) **Ved han ikke, at Allâh ser (alt)?**

﴿96:15﴾ كَلَّا لَئِن لَّمْ يَنْتَه لِنَسْفَعَا بِالنَّاصِيَةِ

Kal-lâ la'inlam yantahi lanasfa'am bin-nâsiyah(ti)

(15) **Nej! Hvis han ikke holder op, så griber Vi ham i pandelokken,**

﴿96:16﴾ نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ

Nâsiyatin kâdhibatin kâṭi'ah(tin)

(16) **- en løgnagtig vildfaren pandelok.**

﴿96:17﴾ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ

Falyad'u nâdiyah

(17) **Lad ham (kun) kalde på sit råd (af hjælpere).**

﴿96:18﴾ سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ

Sanad'uz-zabâniyah(ta)

(18) **- så skal Vi kalde på vagterne (fra Helvede)!**

﴿96:19﴾ كَلَّا لَا تُطَعُّهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ

Kal-lâ lâtuṭi'hu wasdjud waqtarib

(19) **Men nej, adlyd ham ikke, men læg din pande mod jorden og kom nær (Allâh).**

97
Sûrat al-Qadr
(Forudbestemmelsen)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-rahmâni ar-rahîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

﴿97:1﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ

'In-nâ 'anzalnâhu fi laylatil-qadr(i)

(1) Sandelig, Vi har sendt den (Koranen) ned på skæbnenatten,

﴿97:2﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ

Wamâ 'adrâka mâ laylatul-qadr(i)

(2) Hvad ved du om, hvad skæbnenatten er?

﴿97:3﴾ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ

Laylatul-qadri kayrum-in 'alfi sjahr(in)

(3) Skæbnenatten er bedre end tusind måneder.

﴿97:4﴾ تَنْزِيلُ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ

Tanaz-zalul-malâ'ikatu war-rûhu fihâ bi'idhni rab-bihim min kul-li 'amr (in)

(4) I den nedstiger Englene og Ånden (Gabriel) med deres Herres tilladelse for enhver sags skyld.

سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطَلَعِ الْفَجْرِ ﴿97:5﴾

Salâmun hiya ĥat-tâ maṭla'îl-faḍjr (i)

(5) Den er fred, indtil daggryets komme.

98

Sûrat al-Bayyinah

(Det klare bevis)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-raĥmâni ar-raĥîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِّينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ
الْبَيِّنَةُ ﴿98:1﴾

Lam yakunil-ladhîna kafarû min 'ahlil-kitâbi wal-mušrikîna mun-fak-kîna
ĥat-tâ ta'tiyahumul-bay-yinah(tu)

(1) De, der er vantro, blandt Skriftens folk, og de, der sætter andre ved Guds side, ville ikke ophøre dermed (deres fejltagelser), førend det klare bevis kom til dem,

رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ﴿98:2﴾

Rasûlun minal-lâhi yatlû ŝuĥufan muṭah-harah(tan)

(2) - en Budbringer fra Allâh, reciterende (Koranens) rene skriftsider,

فِيهَا كُتِبَ قِيَمَةٌ ﴿98:3﴾

Fihâ kutubun qay-yimah(tun)

(3) - hvori der er korrekte og rette love.

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ﴿98:4﴾

Wamâ tafar-raqal-ladhîna 'ûtul-kitâba 'il-lâ mim ba'di mâ djâ'at-humul-bay-yinah(tu)

(4) Og de, der har fået Skriften, delte sig først, efter at det klare bevis kom til dem.

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ ﴿98:5﴾

Wamâ 'umirû 'il-lâ liya'budul-lâha muklişîna lahud-dîna hunafâ'a wayuqîmuş-şalâta
wayu'tuz-zakâ(ta) wadhâlîka dînul-qay-yimah(ti)

(5) Og de blev kun beordret at tilbede Allâh og vie religionen til Ham alene og i (al) oprigtighed, at opretholde bøn og at give velfærdsskatten; og dette er den sande religion.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿98:6﴾

'In-nal-ladhîna kafarû min 'ahlil-kitâbi wal-muşrikîna finâri djahan-nama kâlidîna
fihâ 'ulâ'ika hum şar-rul-bariyah(ti)

(6) Sandelig, De, der er vantro, blandt Skriftens folk, og de, der sætter andre ved Guds side, er i Helvedes ild; og forbliver deri til evig tid. Disse er de værste af skabninger.

﴿98:7﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ

'In-nal-ladhîna 'âmanû wa'amilus-şâlihâti 'ulâ'ika hum kayrul-bariyah(ti)

(7) Sandelig, de, der tror og gør gode gerninger, de er de bedste af skabninger.

جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

﴿98:8﴾ أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ

Djazâ'uhum 'inda rab-bihim djan-nâtu 'adnin tadjri min tahtihal-'anhâru kâlidîna fihâ 'abadan rađiyal-lâhu 'anhum warađû 'anhu dhâlîka liman şasiya rab-bah(u)

(8) Deres belønning hos deres Herre er Edens haver, under hvilke floder løber. De vil forblive deri i al evighed. Allâh har velbehag i dem, og de har velbehag i Ham. Dette er for den, der frygter sin Herre.

99

Sûrat az-Zalzalah

(Jordskælv)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-rahmâni ar-rahîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

﴿99:1﴾ إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا

'Idhâ zulzilatil-'arđu zilzâlahâ

(1) Når jorden gennemrystes af sin skælven,

﴿99:2﴾ وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا

Wa 'aḵradjatil-'arḍu 'athqâlahâ

(2) - og når jorden slynger sin byrde ud,

﴿99:3﴾ وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا

Waqâlal-'insânu mâ lahâ

(3) - og mennesket siger: Hvad er der galt med den?

﴿99:4﴾ يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا

Yawma'idhin tuḥad-dithu 'aḵbârahâ

(4) På den dag vil den aflægge sine beretninger,

﴿99:5﴾ بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا

Bi'an-na rab-baka 'awḥâ lahâ

(5) - for din Herre har indgivet den en åbenbaring.

﴿99:6﴾ يَوْمَئِذٍ يَصُدُّرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ

Yawma'idhin yaşdurun-nâsu 'asjtâtan liyuraw 'a'mâlahum

(6) Den dag vil menneskene træde frem i (spredte) flokke for at få forevist deres gerninger.

﴿99:7﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ

Faman ya'mal mithqâla ḍhar-ratin ḵayran yarah(u)

(7) Så den, der har gjort et støvgrans vægt af godt, vil se det,

﴿99:8﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

Waman ya'mal mithqâla dhar-ratin sjar-ran yarah(u)

(8) - og den, som har gjort et støvgrans vægt af dårligt, vil se det.

100

Sûrat al-‘Âdiyât

(Dem, som løber)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-rahmâni ar-rahîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

﴿100:1﴾ وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا

Wal-‘âdiyâti đabħa(n)

(1) (Jeg sværger) ved de (heste), som løber og pruster,

﴿100:2﴾ فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا

Falmûriyâti qadħa(n)

(2) – og så slår gnister (af ild med deres hove),

﴿100:3﴾ فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا

Falmughîrâti subħa(n)

(3) – og så går til angreb ved dag gry,

﴿100:4﴾ فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا

Fa'atharna bihi naq'a(n)

(4) – og derved får støvet til at rejse sig,

﴿100:5﴾ فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا

Fawasaṭna bihi djam'a(n)

(5) - og trænger ind i midten af (fjendens) skare!

﴿100:6﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ

'In-nal-'insâna lirab-bihi lakanûd(un)

(6) Sandelig er mennesket utaknemmelig mod sin Herre!

﴿100:7﴾ وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ

Wa'in-nahu 'alâ dhâlika lasjahîd(un)

(7) - Og det bevidner det sandelig selv,

﴿100:8﴾ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ

Wa'in-nahu lihub-bil-ḵayri lasjadîd(un)

(8) - Og det er sandelig voldsomt i sin kærlighed til gods.

﴿100:9﴾ أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ

'Afalâ ya'lamu 'idhâ bu'thira mâ fil-qubûr (i)

(9) Ved det da ikke, (at) når gravenes indhold bliver hældt ud,

﴿100:10﴾ وَحُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ

Waḥṣṣila mâfiṣ-ṣudûr (i)

(10) - og det som var (skjult) i brysterne, vil blive åbenbaret,

﴿100:11﴾ إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ

'In-na rab-bahum bihim yawma'idhin laḡabîr(un)

(11) Sandelig er deres Herre den dag velvidende om dem.

101

Sûrat al-Qâri'ah

(Det, som slår til)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-raḡmâni ar-raḡîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

﴿101:1﴾ الْقَارِعَةُ

Al-qâri'ah(tu)

(1) Den slagkraftige (time),

﴿101:2﴾ مَا الْقَارِعَةُ

Mal-qâri'ah(tu)

(2) Hvad er den slagkraftige (time)?

﴿101:3﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ

Wamâ 'adrâka mal-qâri'ah(**tu**)

(3) **Og hvad ved du om, hvad den slagkraftige (time) er?**

﴿101:4﴾ يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ

Yawma yakûnun-nâsu kal-farâsjil-mabthûth(i)

(4) **(Det vil være) en dag, hvor menneskene vil være som spredte møl,**

﴿101:5﴾ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ

Watakûnul-djibâlu kal'ihnil-manfûsj(i)

(5) **- og bjergene vil være som kartet uld.**

﴿101:6﴾ فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ

Fa'am-mâ man thaqulat mawâzînuh(**u**)

(6) **Så hvad angår det (menneske), hvis vægtskål vil være tyngt (af gode gerninger),**

﴿101:7﴾ فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ

Fahuwa fi 'îsjatir-râdiyah(**tin**)

(7) **- det vil da være i et tilfredsstillende liv.**

﴿101:8﴾ وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ

Wa'am-mâ man kaf-fat mawâzînuh(**u**)

(8) **Men hvad angår det (menneske), hvis vægtskål vil være let,**

﴿101:9﴾ فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ

Fa'um-muhu hâwiyah(**tun**)

(9) - **dets moder vil da være et helvedes(dyb).**

﴿101:10﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ

Wamâ 'adrâka mâ hiyah

(10) **Og hvad ved du om, hvad det vil sige?**

﴿101:11﴾ نَارٌ حَامِيَةٌ

Nârun hâmiyah(**tun**)

(11) **En svidende ild.**

102

Sûrat at-Takâthur (At skaffe mere)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-rahmâni ar-rahîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

﴿102:1﴾ أَلْهَاكُمُ التَّكَاثُرُ

'Alhâkumut-takâthur(**u**)

(1) **Rivaliseringen (om verdslige ting) afleder jeres opmærksomhed,**

﴿102:2﴾ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ

Ḥat-tâ zurtumul-maqâbir(a)

(2) - indtil I gæster gravene.

﴿102:3﴾ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

Kal-lâ sawfa ta'lamûn(a)

(3) Men nej! I skal erfare (sandheden),

﴿102:4﴾ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

Ṭhum-ma kal-lâ sawfa ta'lamûn(a)

(4) - og igen: Nej, I skal erfare (sandheden)!

﴿102:5﴾ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ

Kal-lâ law ta'lamûna 'ilmal-yaqîn(i)

(5) Nej, hvis I virkelig havde sikker viden om,

﴿102:6﴾ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ

Latarawun-nal-djahîm(a)

(6) - at I skal se Helvede,

﴿102:7﴾ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ

Ṭhum-ma latarawun-nahâ 'aynal-yaqîn(i)

(7) - og derpå vil I (uden tvivl) komme til at se det med vishedens øje,

ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ﴿102:8﴾

Thum-ma latus'alun-na yawma'idhin 'anin-na'im(i)

(8) - og på den dag vil I blive draget til ansvar for (enhver) nådegave.

103

Sûrat al-'Aşr

(Tiden)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-rahmâni ar-rahîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

وَالْعَصْرِ ﴿103:1﴾

Wal-'aşr (i)

(1) (Jeg sværger) ved tiden,

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ ﴿103:2﴾

'In-nal-'insâna lafi ħusr (in)

(2) Sandelig er mennesket i fortabelse,

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿103:3﴾

﴿103:3﴾

'Il-lal-ladhîna 'âmanû wa'amilus-şâlihâti watawâşaw bil-ĥaq-qi watawâşaw biş-şabr (i)

(3) - Dog ikke de, der tror og gør gode gerninger og opfordrer hinanden til sandheden og opfordrer hinanden til udholdenhed.

104

Sûrat al-Humazah

(Bagtaleren)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-rahmâni ar-rahîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

﴿104:1﴾ وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ

Waylun likul-li humazatin lumazah(tin)

(1) Ve, enhver bagtaler og skumler!

﴿104:2﴾ الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ

Al-ladhî djama'a mâlan wa'ad-dadah(u)

(2) Som samlede rigdomme og tæller den atter og atter!

﴿104:3﴾ يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ

Yahsabu 'an-na mâlahu 'aqladah(u)

(3) Han regner med, at hans rigdomme vil gøre ham evig.

﴿104:4﴾ كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ

Kal-lâ layumbadhan-na fil-ḥuṭamah(ti)

(4) Nej, sandelig skal han blive kastet i Den knusende Ild.

﴿104:5﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحُطَمَةُ

Wamâ 'adrâka mal-ḥuṭamah(**tu**)

(5) **Hvad ved du om, hvad den knusende Ild er?**

﴿104:6﴾ نَارُ اللَّهِ الْمَوْقَدَةُ

Nârul-lâhil-mûqadah(**tu**)

(6) **(Det er) Allâhs antændte ild,**

﴿104:7﴾ الَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى الْأَفْئِدَةِ

Al-latî taṭ-ṭali'u 'alal-'af'idah(**ti**)

(7) **- hvis (smerte) vil nå hjerterne.**

﴿104:8﴾ إِنَّهَا عَلَيْهِمْ مُّوْصَدَةٌ

'In-nahâ 'alayhim mû'sadah(**tun**)

(8) **Sandelig vil den omslutte dem,**

﴿104:9﴾ فِي عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ

Fî 'amadim-mumad-dadah(**tin**)

(9) **- I udstrakte (ild)søjler.**

104

Sûrat al-Fîl
(Elefanten)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-rahmâni ar-rahîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

﴿105:1﴾ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ

'Alam tara kayfa fa'ala rab-buka bi'aşhâbil-fil(i)

(1) **Har du ikke set, hvad din Herre gjorde ved elefantens folk?**

﴿105:2﴾ أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ

'Alam yadj'al kaydahum fi tađlîl(in)

(2) **Forpurrede Han ikke deres komplot?**

﴿105:3﴾ وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ

Wa'arsala 'alayhim tayran 'abâbil(a)

(3) **Og (Han) sendte sværme af fugle ned over dem,**

﴿105:4﴾ تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجِّيلٍ

Tarmîhim bihidjâratim min sidj-djîl(in)

(4) **Som kastede sten af (bagt) ler over dem,**

﴿105:5﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَأْكُولٍ

Fadja'alahum ka'aşfim-ma'kûl(in)

(5) **Og (Han) gjorde dem, som (var de) opædt halm.**

106
Sûrat Quraisj
(Quraisj-stammen)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-rahmâni ar-rahîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

﴿106:1﴾ لَيْلَافٍ قُرَيْشٍ

Li'îlâfi quraysjin

(1) For at Quraisj-stammen bliver knyttet sammen,

﴿106:2﴾ إِيْلَافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ

'Îlâfihim riħlatasj-sjitâ'i waş-şayf(i)

(2) - Knytte dem til rejse om vinteren og om sommeren,

﴿106:3﴾ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ

Falya'budû rab-ba hâdhal-bayt(i)

(3) - Lad dem da tilbede Herren over dette Hus;

﴿106:4﴾ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَأَمَّنَّهُمْ مِنْ خَوْفٍ

Al-ladhî 'aṭ'amahum min dju'în wa'âmanahum min ĳawf(in)

(4) - (Ham) der har bispist dem mod sult og gjorde dem trygge mod frygt.

107
Sûrat al-Mâ'ûn
(Den obligatoriske fattighjælp)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-rahmâni ar-rahîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

﴿107:1﴾ أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّينِ

'Ara'aytal-ladhî yukadh-dhibu bid-dîn(i)

(1) Har du set den, som benægter Dommen?

﴿107:2﴾ فَذَلِكَ الَّذِي يَدُعُّ الْيَتِيمَ

Fadhâlikal-ladhî yadu'-'ul-yatîm(a)

(2) Det er den (selv samme), som bortjager den forældreløse,

﴿107:3﴾ وَلَا يَحْضُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ

Walâ yahud-ðu 'alâ ṭa'âmil-miskîn(i)

(3) - og som ikke opfordrer til bispising af den fattige.

﴿107:4﴾ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ

Fawaylun lilmuṣal-lîn(a)

(4) Ve derfor over de bedende,

﴿107:5﴾ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ

Al-ladhîna hum 'an ṣalâtihim sâhûn(a)

(5) – de, som er uopmærksomme angående deres bøn.

﴿107:6﴾ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ

Al-ladhîna hum yurâ'ûn(a)

(6) – de, som (kun) vil ses (af mennesker),

﴿107:7﴾ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ

Wayamna'ûnal-mâ'ûn(a)

(7) - og som tilbageholder bistand!

108

Sûrat al-Kauthar (Overfloden af det gode)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-raḥmâni ar-raḥîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

﴿108:1﴾ إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ

'In-nâ 'a'ṭaynâkal-kaw-thar(a)

(1) Sandelig, Vi har givet dig (Muḥammad) overflod (i Paradis),

﴿108:2﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ

Faşal-li lirab-bika wanhar

(2) **Bed derfor til din Herre og giv slagtoffer.**

﴿108:3﴾ إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ

'In-na şjâni'aka huwal-'abtar(u)

(3) **Den, som hader dig, (og ikke dig, er den) som får intet afkom.**

109

Sûrat al-Kâfirûn

(De vantro)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-raĥmâni ar-raĥîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

﴿109:1﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ

Qulyâ 'ay-yuhal-kâfirûn(a)

(1) **Sig: "Oh, I vantro!"**

﴿109:2﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ

Lâ 'a'budu mâta'budûn(a)

(2) **- Jeg tilbeder ikke, hvad I tilbeder,**

﴿109:3﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

Walâ 'antum 'âbidûna mâ 'a'bud(u)

(3) - og I tilbeder ikke, hvad jeg tilbeder,

﴿109:4﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ

Walâ 'anâ 'âbidumâ-'abadt-tum

(4) – Ej heller tilbeder jeg det, I tilbad,

﴿109:5﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ

Walâ 'antum 'âbidûna mâ 'a'bud(u)

(5) - og I vil ikke tilbede det, jeg tilbeder,

﴿109:6﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ

Lakum dînukum waliya dîn(i)

(6) - Til jer er jeres religion, og til mig er min religion.

110

Sûrat an-Naşr

(Sejren)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-rahmâni ar-rahîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ﴿110:1﴾

'Idhâ djâ'a naşrul-lâhi wal-fath(u)

(1) Når Allâhs hjælp og sejren kommer,

وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿110:2﴾

Wara'aytan-nâsa yad-kułûna fidînil-lâhi 'afwâdja(n)

(2) - og (når) du ser menneskene træder ind i Allâhs religion i flokke,

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ﴿110:3﴾

Fasab-biĥ biĥamdi rab-bika wastaghfirhu 'in-nahu kâna taw-wâba(n)

(3) - lovpris da din Herre og bed Ham om tilgivelse! Han er visselig Den, der atter og atter er fuld af tilgivelse.

111

Sûrat al-Masad

(Palme fiberbet)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-raĥmâni ar-raĥîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿111:1﴾

Tab-bat yadâ 'abî laĥabin watab(ba)

(1) Må begge Abû Lahabs hænder gå til grunde, og må han (selv) gå til grunde.

﴿111:2﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ

Mâ'aghnâ 'anhu mâluhu wamâ kasab(a)

(2) Hans rigdom, og hvad han tjente, vil ikke være til nogen nytte for ham.

﴿111:3﴾ سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ

Sayaşlâ nâran dhâta lahab(in)

(3) Han vil indtræde i en Ild med blussende flammer,

﴿111:4﴾ وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ

Wam-ra'atuhu ham-mâlatal-ħaţab(i)

(4) - Og (ligeså) hans hustru, brændebærersken (til bålet),

﴿111:5﴾ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ

Fî đjîdihâ ħablun min masad(in)

(5) - om hendes hals (vil blive lagt) et reb af palmefibre.

112

Sûrat al-Iqlâş

(Den rene tro)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-raĥmâni ar-raĥîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿112:1﴾

Qul huwal-lâhu 'ahad(un)

(1) **Sig:** "Han er 'Allâh, Én,

اللَّهُ الصَّمَدُ ﴿112:2﴾

Al-lâhuṣ-ṣamad(u)

(2) - **Allâh, den Uforgængelige (den Selvforsynende Mester, som alle skabninger er afhængige af),**

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ﴿112:3﴾

Lam yalid walam yûlad

(3) - **Han har ikke avlet, og ej heller er Han født,**

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ﴿112:4﴾

Walam yakun lahu kufuan 'ahad(un)

(4) - **og ingen er Hans lige".**

113

Sûrat al-Falaq
(Morgengryet)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-raḥmâni ar-raḥîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿113:1﴾

Qul 'a'ûdhû birab-bil-falaq(i)

(1) **Sig:** "Jeg søger tilflugt hos morgengryets Herre,

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿113:2﴾

Min sjar-ri mâ ḵalaq(a)

(2) - mod det onde blandt det, som Han har skabt,

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿113:3﴾

Wamin sjar-ri ghâsiqin 'idhâ waqab(a)

(3) - mod det onde i nattemørket, når det breder sig,

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿113:4﴾

Wamin sjar-rin-naf-fâthâti fil-'uqad(i)

(4) - mod det onde i kvinderne, der blæser på knuderne,

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿113:5﴾

Wamin sjar-ri hâsidin 'idhâ ḥasad(a)

(5) - mod det onde i den misundelige, når han misunder".

114

Sûrat an-Nâs

(Menneskene)

åbenbaret i Mekka

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismil-lâhi ar-raĥmâni ar-raĥîm(i)

I Allâhs navn, den mest Nådige, den Barmhjertige.

﴿114:1﴾ قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ

Qul 'a'ûdhu birab-bin-nâs(i)

(1) Sig: "Jeg søger tilflugt hos menneskenes Herre,

﴿114:2﴾ مَلِكِ النَّاسِ

Malikin-nâs(i)

(2) - menneskenes Konge,

﴿114:3﴾ إِلَهِ النَّاسِ

'Ilâhin-nâs(i)

(3) - menneskenes Gud,

﴿114:4﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ

Min sjar-ril-waswâsil-ġan-nâs(i)

(4) - mod det onde hos den, som hvisker og så sniger sig bort,

﴿114:5﴾ الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ

Al-ladhî yuwaswisu fî şudûrin-nâs(i)

(5) - den, som hvisker i menneskers bryst,

﴿114:6﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ

Minal-djin-nati wan-nâs(i)

(6) - fra både *Djinner* og mennesker".